

PADOMES REGULA (ES) Nr. 1024/2013**(2013. gada 15. oktobris),****ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pēdējos gadu desmitos Savienība ir panākusi ievērojamu progresu banku pakalpojumu iekšējā tirgus izveidē. Tā rezultātā daudzās dalībvalstīs banku grupām ar citās dalībvalstīs reģistrētām galvenajām mītnēm pieder ievērojama tirgus daļa, un kredītiestādes ir ģeogrāfiski dažādojušas savu uzņēmējdarbību gan eurozonā, gan ārpus tās.
- (2) Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir apliecinājusi, ka finanšu nozares sadrumstalotība var apdraudēt vienotās valūtas un iekšējā tirgus integritāti. Tāpēc ir svarīgi pastiprināt banku uzraudzības integrāciju, lai atbalstītu Savienību, atjaunotu finanšu stabilitāti un liktu pamatu ekonomikas atlabšanai.
- (3) Lai veicinātu ekonomikas izaugsmi Savienībā un pietiekama finansējuma nodrošināšanu reālajai ekonomikai, ir jāsauglabā un jāpārvērš banku pakalpojumu iekšējais tirgus. Tomēr to paveikt kļūst arvien grūtāk. Dati liecina, ka banku tirgu integrācija Savienībā drīzumā apstāsies.
- (4) Tajā pašā laikā papildus uzlabota Savienības tiesiskā regulējuma pieņemšanai uzraugiem ir jāpastiprina ar uzraudzību saistītās pārbaudes, lai ņemtu vērā atziņas, kas

gūtas pēdējos gados piedzīvotajā finanšu krīzē, un spētu pārraudzīt ārkārtīgi sarežģītus un savstarpēji saistītus tirgus un iestādes.

- (5) Individuālo kredītiestāžu uzraudzības kompetence Savienībā paliek galvenokārt valstu līmenī. Koordinācija starp uzraugiem ir svarīga, taču krīze ir apliecinājusi, ka nepietiek tikai ar koordināciju, jo īpaši saistībā ar vienotu valūtu. Lai saglabātu finanšu stabilitāti Savienībā un palielinātu tirgus integrācijas pozitīvo ietekmi uz izaugsmi un labklājību, uzraudzības pienākumu integrācija būtu jāpastiprina. Tas ir jo īpaši svarīgi, lai nodrošinātu netraucētu un stabilu pārraudzību pār visu banku grupu un tās vispārējo stāvokli, un tas samazinātu atšķirīgu interpretāciju un pretrunīgu lēmumu risku katras atsevišķās struktūras līmenī.
- (6) Kredītiestādes stabilitāte daudzos gadījumos joprojām ir cieši saistīta ar dalībvalsti, kurā tā veic uzņēmējdarbību. Šaubas par valsts parāda atmaksājāmību, ekonomiskās izaugsmes izredzēm un kredītiestāžu dzīvotspēju ir radījušas negatīvas, savstarpēji pastiprinošas tirgus tendences. Tas var apdraudēt dažu kredītiestāžu dzīvotspēju un finanšu sistēmas stabilitāti eurozonā un visā Savienībā un var radīt smagu slogu jau tā sarežģītajā attiecīgo dalībvalstu finanšu situācijā.
- (7) Eiropas Uzraudzības iestāde (EBI), kura izveidota 2011. gadā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) ⁽¹⁾, un Eiropas finanšu uzraudzības sistēma (EFUS), kura izveidota ar minētās regulas 2. pantu, 2. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) ⁽²⁾ (EAAPI) un 2. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) ⁽³⁾ (EVTI), ir būtiski uzlabojušas sadarbību starp banku uzraugiem Savienībā. EBI veic nozīmīgu ieguldījumu finanšu pakalpojumu vienotā noteikumu kopuma izveidē Savienībā, un tai bijusi izšķirīga nozīme, konsekvēnti īstenojot Savienības lielāko kredītiestāžu rekapitalizāciju, par kuru 2011. gada 26. oktobrī vienotās eurozonas augstākā līmeņa sanāksmē, saskaņā ar Komisijas pieņemtajām pamatnostādņēm un nosacījumiem saistībā ar valsts atbalstu.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.⁽²⁾ OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.⁽³⁾ OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

- (8) Eiropas Parlaments vairākas reizes – sākot no 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijas par Komisijas paziņojumu par finanšu tirgus sistēmas ieviešanu: rīcības plānu ⁽¹⁾ un 2002. gada 21. novembra rezolūcijas par kredītiestāžu prudenciālās uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽²⁾ – ir aicinājis izveidot Eiropas struktūru, kas būtu tieši atbildīga par noteiktiem finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumiem.
- (9) Eiropadomes 2012. gada 29. jūnija secinājumos ir pausts aicinājums Eiropadomes priekšsēdētājam izstrādāt plānu patiesas ekonomiskās un monetārās savienības izveidei. Tajā pašā dienā eurozonas augstākā līmeņa sanāksmē norādīja, ka tad, kad attiecībā uz bankām eurozonā būs izveidots iedarbīgs vienots uzraudzības mehānisms, iesaistot Eiropas Centrālo banku, Eiropas Stabilitātes mehānismam būtu iespēja, pieņemot parastu lēmumu, tieši rekapitalizēt bankas, pamatojoties uz attiecīgiem nosacījumiem, tostarp atbilstību valsts atbalsta noteikumiem.
- (10) Eiropadome 2012. gada 19. oktobrī nolēma, ka procesam ceļā uz dziļāku ekonomisko un monetāro savienību būtu jābalstās uz Savienības iestāžu sistēmu un tiesisko regulējumu, ka tam vajadzētu būt atvērtam un pārredzamam attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, un ka tajā būtu jāievēro vienotā tirgus integritāte. Integritātai finanšu sistēmai būs vienots uzraudzības mehānisms, kas būs pēc iespējas atvērtāks visām dalībvalstīm, kuras vēlas tajā piedalīties.
- (11) Tāpēc Savienībā būtu jāizveido banku savienība, kuras pamatā būtu vispusīgs un detalizēts vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz visu iekšējo tirgu un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un jaunas sistēmas noguldījumu garantijām un noregulējumam. Ņemot vērā, ka starp dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, pastāv ciešas savstarpējās saiknes un mijiedarbība, banku savienībai būtu jāattiecas uz vismaz visām eurozonas dalībvalstīm. Lai saglabātu un padziļinātu iekšējo tirgu, un ciktāl tas ir institucionāli iespējams, būtu jānodrošina arī citām dalībvalstīm iesaistīties banku savienībā.
- (12) Vienotam uzraudzības mehānismam kā pirmais solis ceļā uz banku savienību būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka minētajām kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Vienotam uzraudzības mehānismam jo īpaši vajadzētu būt savienojamam ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus darbību un ar kapitāla brīvu apriti.
- Vienots uzraudzības mehānisms ir pamats nākamajiem posmiem virzībā uz banku savienību. Tas atspoguļo principu, ka tiklīdz būs izveidots efektīvs vienots uzraudzības mehānisms, ESM ar parastā kārtībā pieņemtu lēmumu būs iespēja tieši rekapitalizēt bankas. Eiropadome 2012. gada 13. un 14. decembra secinājumos norādīja, ka "situācijā, kad banku uzraudzība tiek faktiski nodota vienotam uzraudzības mehānismam, būs vajadzīgs vienots noregulējuma mehānisms ar pilnvarām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka ar atbilstīgiem rīkiem var panākt noregulējumu jebkurai iesaistīto dalībvalstu bankai" un ka "vienotajam noregulējuma mehānismam vajadzētu būt balstītam uz paša finanšu sektora ieguldījumu un vajadzētu ietvert atbilstīgus un efektīvus atbalsta pasākumus".
- (13) ECB kā eurozonas centrālā banka ar plašu pieredzi makroekonomikas un finanšu stabilitātes jautājumos ir piemērota tam, lai īstenotu skaidri noteiktus uzraudzības uzdevumus, galveno uzmanību vēršot uz Savienības finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību. Daudzās dalībvalstīs centrālās bankas jau ir atbildīgas par banku uzraudzību. Tāpēc īpaši uzdevumi būtu jāpiesūta ECB saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu uzraudzību iesaistītajās dalībvalstīs.
- (14) ECB un to dalībvalstu valsts kompetentajām iestādēm, kas nav iesaistītas ("neiesaistītās dalībvalstis"), būtu jānosūta saprašanās memorands, kurā vispārīgi apraksta, kā tās savā starpā sadarbosies, veicot savus uzraudzības uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz šajā regulā minētajām finanšu iestādēm. Saprašanās memorandā *inter alia* varētu precizēt apspriešanos par ECB lēmumiem, kas ietekmē meitas sabiedrības vai filiāles, kuras veic uzņēmējdarbību neiesaistītā dalībvalstī un kuru mātes sabiedrība veic uzņēmējdarbību iesaistītā dalībvalstī, kā arī sadarbību ārkārtas situācijās, tostarp agrīnās brīdināšanas mehānismus saskaņā ar procedūram, kas noteiktas attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Saprašanās memorands būtu regulāri jāpārskata.
- (15) Īpašie uzraudzības uzdevumi, kas ir izšķirīgi, lai konsekventi un iedarbīgi īstenotu Savienības politiku attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, būtu jāuztic ECB, bet pārējiem uzdevumiem būtu jāpaliel valstu iestāžu ziņā. ECB uzdevumos būtu jāiekļauj pasākumu veikšana makroprudenciālās stabilitātes nodrošināšanai, ievērojot konkrētus nosacījumus, kuri atspoguļo valstu iestāžu lomu.
- (16) Lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti, būtiska nozīme ir lielo kredītiestāžu drošumam un stabilitātei. Tomēr nesēnā pieredze liecina, ka arī mazākas kredītiestādes var radīt finanšu stabilitātes apdraudējumu. Tāpēc ECB vajadzētu būt iespējai īstenot uzraudzības uzdevumus attiecībā uz visām kredītiestādēm, kurām iesaistītās dalībvalstis ir izsniegušas atļauju, un filiālēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs.

(1) OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.

(2) OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

- (17) ECB, veicot tai uzticētos uzdevumus un neskarot mērķi nodrošināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, būtu pilnībā jāņem vērā kredītiestāžu dažādība, lielums un uzņēmējdarbības modeļi, kā arī Savienības banku nozares dažādības sistēmiskie ieguvumi.
- (18) ECB veiktajiem uzdevumiem būtu jo īpaši jāpalīdz nodrošināt to, ka kredītiestādes pilnībā sev par saistošām pieņem visas to darbību radītās izmaksas, lai tādējādi novērstu bezrūpīgas rīcības risku un no tā izrietošo pārmērīga riska uzņemšanos. Veicot minētos uzdevumus, būtu pilnīgi jāņem vērā attiecīgie makroekonomiskie apstākļi dalībvalstīs, it īpaši kredītu piedāvājuma stabilitāte un sekmīgu darbību veicināšana ekonomikai kopumā.
- (19) Nekas šajā regulā nebūtu jāsaprot kā tāds, kas maina grāmatvedības regulējumu, kurš piemērojams saskaņā ar citiem Savienības un valsts tiesību aktiem.
- (20) Iepriekšēja atļauja kredītiestādes darbības uzsākšanai ir svarīga prudenciālā metode, lai nodrošinātu, ka minēto darbību veic tikai ekonomikas dalībnieki ar stabilu saimniecisko pamatu, organizāciju, kas spēj risināt ar noguldījumu pieņemšanu un kredītu izsniegšanu saistītos riskus, un piemērotiem vadītājiem. Tāpēc ECB vajadzētu būt uzdevumam izsniegt atļauju kredītiestādēm, kam jāveic uzņēmējdarbība iesaistītajās dalībvalstīs, un tai vajadzētu būt atbildīgai par atļauju anulēšanu, ievērojot konkrētus nosacījumus, kuri atspoguļo valstu iestāžu lomu.
- (21) Papildus Savienības tiesību aktos izklāstītajiem nosacījumiem attiecībā uz atļauju izsniegšanu kredītiestādēm un šādu atļauju anulēšanas gadījumiem dalībvalstīs pašlaik var izvirzīt papildu nosacījumus attiecībā uz atļauju izsniegšanu un atļaujas anulēšanas gadījumiem. Tāpēc ECB būtu jāveic uzdevums attiecībā uz atļauju izsniegšanu kredītiestādēm un atļauju anulēšanu gadījumos, kad nav izpildītas valsts tiesību aktu prasības, kad to ierosinājusi attiecīgā valsts kompetentā iestāde, kura izvērtē atbilstību piemērojamiem nosacījumiem, kas noteikti valsts tiesību aktos.
- (22) Jebkura jauna īpašnieka piemērotības novērtējums pirms kredītiestādes nozīmīgas akciju daļas iegādes ir neatseverams instruments, lai nodrošinātu kredītiestādes īpašnieku pastāvīgu piemērotību un finanšu stabilitāti. ECB kā Savienības iestāde ir piemērota tam, lai veiktu šādu novērtējumu, neradot nevajadzīgus iekšējā tirgus ierobežojumus. ECB vajadzētu būt uzdevumam izvērtēt kredītiestāžu nozīmīgas akciju daļas iegādi un atsavināšanu, izņemot banku noregulējuma kontekstā.
- (23) Atbilstība Savienības noteikumiem, ar kuriem kredītiestādēm noteikta prasība par noteiktu kapitāla līmeni, lai nodrošinātos pret risku, kas raksturīgs kredītiestāžu darbībai, prasība mazināt riska darījumu apmēru ar atsevišķiem darījuma partneriem, prasība publiski atklāt informāciju par kredītiestādes finanšu situāciju, prasība par pietiekamu daudzumu likvidu aktīvu kredītiestādes rīcībā, lai ļautu izturēt tirgus spriedzes situācijas, un prasība samazināt sviru ir priekšnoteikums kredītiestādes prudenciālajai stabilitātei. ECB vajadzētu būt uzdevumam nodrošināt atbilstību minētajiem noteikumiem, tostarp jo īpaši sniedzot apstiprinājumus, atļaujas, atkāpes vai atbrīvojumus, kas paredzēti minēto noteikumu piemērošanai.
- (24) Papildu kapitāla rezerves, tostarp kapitāla saglabāšanas rezerves, pretcikliskas kapitāla rezerves, lai nodrošinātu, ka kredītiestādes ekonomiskās izaugsmes laikā uzkrāj pietiekamu kapitāla bāzi zaudējumu segšanai spriedzes periodos, globālas un citas sistēmiskas iestāžu rezerves, kā arī citi pasākumi sistēmiska vai makroprudenciāla riska novēršanai ir svarīgi prudenciāli instrumenti. Lai nodrošinātu pilnīgu koordināciju gadījumos, kad valsts kompetentās iestādes vai valsts norīkotās iestādes piemēro šādus pasākumus, būtu pienācīgi jāinformē ECB. Turklāt attiecīgos gadījumos ECB vajadzētu varēt piemērot stingrākas prasības un pasākumus, nodrošinot ciešu sadarbību ar valsts iestādēm. Šīs regulas noteikumi par pasākumiem, kuru mērķis ir novērst sistēmisku vai makroprudenciālu risku, neskar citos Savienības tiesību aktos paredzētās koordinācijas procedūras. Valsts kompetentās iestādes vai valsts norīkotās iestādes un ECB rīkojas, ievērojot visas šādos aktos paredzētās koordinācijas procedūras pēc tam, kad ir ievērotas šajā regulā paredzētās procedūras.
- (25) Kredītiestādes drošums un stabilitāte ir atkarīga arī no pietiekama iekšējā kapitāla piešķiršanas, ņemot vērā riskus, kuriem tā var tikt pakļauta, un no atbilstīgu iekšējo organizatorisko struktūru un korporatīvās pārvaldības procedūru pieejamības. Tāpēc ECB vajadzētu būt uzdevumam piemērot prasības, kas nodrošina, ka kredītiestādes iesaistītajās dalībvalstīs ir ieviešamas spēcīgas pārvaldības procedūras, procesus un mehānismus, tostarp stratēģijas un procesus sava iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanai un uzturēšanai. Trūkumu gadījumā tai vajadzētu būt arī uzdevumam piemērot atbilstīgus pasākumus, tostarp īpašas papildu pašu līdzekļu prasības, informācijas atklāšanas prasības un likviditātes prasības.
- (26) Kredītiestādes drošuma un stabilitātes apdraudējums var rasties gan atsevišķas kredītiestādes līmenī, gan banku grupas vai finanšu konglomerāta līmenī. Lai parūpētos par kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, ir svarīgi, lai pastāvētu īpaši uzraudzības pasākumi minēto risku mazināšanai. Papildus individuālo kredītiestāžu uzraudzībai ECB uzdevumiem būtu jāiever uzraudzība konsolidētā līmenī, papildu uzraudzība, finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzība un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzība, izņemot apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību.

- (27) Lai saglabātu finanšu stabilitāti, kredītiestādes finanšu un ekonomiskās situācijas pasliktināšanās ir jānovērš tās sākumposmā. ECB vajadzētu būt uzdevumam veikt agrīnas intervences, kā noteikts attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Minētās agrīnās intervences tomēr būtu jākoordinē ar attiecīgajām noregulējuma iestādēm. Kamēr vien valsts iestādes ir kompetentas noregulēt kredītiestādes, ECB turklāt būtu piemērotā veidā jākoordinē intervences ar attiecīgajām valsts iestādēm, lai garantētu kopīgu izpratni par attiecīgajiem pienākumiem krīzes gadījumā, jo īpaši saistībā ar pārrobežu krīzes pārvaldības grupām un nākamajām noregulējuma kolēģijām, kas tiks izveidotas minētajiem mērķiem.
- (28) Uzraudzības uzdevumiem, kas netiks uzticēti ECB, būtu jāpaliek valsts iestāžu kompetencē. Minētajos uzdevumos būtu jāiekļauj pilnvaras saņemt paziņojumus no kredītiestādēm saistībā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvu pakalpojumu sniegšanu, uzraudzīt struktūras, uz kurām neattiecas kredītiestāžu definīcija saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, bet kuras tiek uzraudzītas kā kredītiestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem, uzraudzīt trešo valstu kredītiestādes, kas dibina filiāli vai sniedz pārrobežu pakalpojumus Savienībā, uzraudzīt maksājumu pakalpojumus, veikt kredītiestāžu ikdienas pārbaudes, attiecībās ar kredītiestādēm pildīt kompetento iestāžu funkcijas saistībā ar finanšu instrumentu tirgu un novērst finanšu sistēmas izmantošanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas nolūkiem, kā arī aizsargāt patērētājus.
- (29) ECB vajadzības gadījumā būtu pilnīgi jāsadarbjas ar valsts iestādēm, kuras ir kompetentas nodrošināt patērētāju tiesību augsta līmeņa aizsardzību un cīņu pret noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju.
- (30) ECB tai uzticētie uzdevumi būtu jāveic ar mērķi nodrošināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un Savienības, kā arī atsevišķo iesaistīto dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti un iekšējā tirgus vienotību un integritāti, tādējādi nodrošinot arī noguldītāju aizsardzību un uzlabojot iekšējā tirgus darbību, saskaņā ar finanšu pakalpojumu vienoto noteikumu kopumu Savienībā. Jo īpaši ECB būtu pienācīgi jāņem vērā vienlīdzības un nediskriminācijas principi.
- (31) Uzraudzības uzdevumu uzticēšanai ECB vajadzētu būt atbilstīgai EFUS, kuras pamatmērķis ir izstrādāt vienotu noteikumu kopumu un pastiprināt uzraudzības prakses konvergenci visā Savienībā. Sadarbība starp banku uzraugiem un apdrošināšanas un vērtspapīru tirgus uzraugiem ir svarīga, lai risinātu kopējas ieinteresētības jautājumus un nodrošinātu pareizu uzraudzību attiecībā uz tām kredītiestādēm, kas darbojas arī apdrošināšanas un vērtspapīru nozarē. Tāpēc būtu jāizvirza prasība ECB cieši sadarboties ar EBI, EVTI un EAAPI, Eiropas Sistēmiskā riska valdi (ESRV) un citām iestādēm, kas veido daļu no EFUS. ECB būtu jāveic uzdevumi saskaņā ar šīs regulas noteikumiem un neskarot pārējo EFUS dalībnieku kompetenci un uzdevumus. Tai būtu arī jānosaka prasība sadarboties ar attiecīgajām noregulējuma iestādēm un sistēmām, kas finansē tiešu vai netiešu publisku finanšu palīdzību.
- (32) ECB būtu jāveic uzdevumi saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un atbilstīgi tiem, tostarp visiem Savienības primārajiem un sekundārajiem tiesību aktiem, Komisijas lēmumiem valsts atbalsta jomā, konkurences noteikumiem, apvienošanās kontroles noteikumiem un vienotajam noteikumu kopumam, kas attiecas uz visām dalībvalstīm. EBI ir uzticēts uzdevums izstrādāt tehnisko standartu projektu, pamatnostādnes un ieteikumus, kas nodrošinātu uzraudzības konvergenci un uzraudzības rezultātu saskaņotību Savienībā. ECB nebūtu jāaizstāj EBI minēto uzdevumu veikšanā, un tāpēc ECB būtu jāiesteno pilnvaras pieņemt regulas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 132. pantu un atbilstīgi Savienības aktiem, ko pieņēmusi Komisija, pamatojoties uz EBI izstrādātiem projektiem un ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.
- (33) Vajadzības gadījumā ECB būtu jānoslēdz saprašanās memorandi ar kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par finanšu instrumentu tirgiem, vispārīgi izklāstot, kā tās savstarpēji sadarbosies, attiecībā uz šajā regulā minētajām finanšu iestādēm pildot savus uzraudzības uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Tādi memorandi būtu jādara pieejami Eiropas Parlamentam, Padomei un visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
- (34) ECB, lai veiktu uzdevumus un īstenotu uzraudzības pilnvaras, būtu jāpiemēro būtiskie noteikumi attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību. Minētos noteikumus veido attiecīgie Savienības tiesību akti, jo īpaši, tieši piemērojamās regulas vai direktīvas, piemēram, par kapitāla prasībām kredītiestādēm un par finanšu konglomerātiem. Ja būtiskie noteikumi attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību ir noteikti direktīvās, ECB būtu jāpiemēro valsts tiesību akti, ar kuriem transponē minētās direktīvas. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti ir regulas, un tie ir jomās, kurās šīs regulas spēkā stāšanās dienā dalībvalstīm tiek skaidri piešķirtas iespējas ar minētajām regulām, ECB būtu jāpiemēro arī valsts tiesību akti, ar kuriem šādas iespējas īsteno. Tādas iespējas būtu jāuzskata par izņēmuma iespējām, kas pieejamas tikai kompetentajām vai norīkotajām iestādēm. Tas neskar Savienības tiesību pārākuma principu. Tādējādi ECB, pieņemot pamatnostādnes vai ieteikumus, vai lēmumus, būtu jābalstās uz attiecīgajiem saistošajiem Savienības tiesību aktiem un jārikojas saskaņā ar tiem.

- (35) Saistībā ar ECB uzticēto uzdevumu jomu ar valsts tiesību aktiem valsts kompetentajām iestādēm tiek uzticētas konkrētas pilnvaras, kas patlaban netiek prasītas ar Savienības tiesību aktiem, tostarp konkrētas agrīnas intervences un piesardzības pasākumu pilnvaras. ECB vajadzētu būt iespējai pieprasīt no valsts iestādēm iesaistītājās dalībvalstīs izmantot minētās pilnvaras, lai nodrošinātu, ka tiek veikta pilnīga un efektīva uzraudzība saistībā ar VUM.
- (36) Lai nodrošinātu, ka kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības izpilda uzraudzības noteikumus un lēmumus, pārkāpuma gadījumā būtu jāpiemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas. Saskaņā ar LESD 132. panta 3. punktu un Padomes Regulu (EK) Nr. 2532/98 (1998. gada 23. novembris) par Eiropas Centrālās bankas pilnvarām piemērot sankcijas⁽¹⁾, ECB ir tiesības uzlikt naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus uzņēmumiem par nespēju izpildīt no tās noteikumiem un lēmumiem izrietošās saistības. Turklāt, lai dotu iespēju ECB efektīvi veikt uzdevumus saistībā ar Savienības tieši piemērojamos tiesību aktos izklāstīto uzraudzības noteikumu izpildi, būtu jāpiešķir ECB pilnvaras piemērot naudas sodus kredītiestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām par šādu noteikumu pārkāpumiem. Valsts iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot sankcijas gadījumos, kad nav izpildītas saistības, kas izriet no valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponētas Savienības direktīvas. Ja ECB savu uzdevumu veikšanai uzskata par lietderīgu piemērot sankcijas par šādiem pārkāpumiem, tai vajadzētu būt iespējai minētajos nolūkos nodot lietu izskatīšanai valsts kompetentajām iestādēm.
- (37) Valstu uzraudzības iestādēm ir nozīmīga un ilggadēja pieredze kredītiestāžu uzraudzībā to teritorijā un zināšanas par šo kredītiestāžu saimnieciskajām, organizatoriskajām un kultūras īpatnībām. To rīcībā minētajiem nolūkiem ir pieejams plašs mērķtiecīgu un augsti kvalificētu darbinieku skaits. Tāpēc, lai nodrošinātu augstu uzraudzības kvalitāti visā Savienībā, valsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt atbildīgām par to, lai palīdzētu ECB jebkuru tādu aktu sagatavošanā un īstenošanā, kas saistīti ar ECB uzraudzības uzdevumu izpildi. Tam jo īpaši būtu jāietver kredītiestādes situācijas ikdienas novērtējums un saistītās pārbaudes uz vietas.
- (38) Kritēriji, kas noteikti šajā regulā, lai definētu tās iestādes, kas ir mazāk nozīmīgas, būtu jāpiemēro iesaistītājās dalībvalstīs augstākajā konsolidācijas līmenī, pamatojoties uz konsolidātiem datiem. Kad ECB veic uzdevumus, kas tai uzticēti ar šo regulu attiecībā uz kredītiestāžu grupu, kas nav mazāk nozīmīga konsolidētā līmenī, tai minētie uzdevumi būtu jāveic konsolidēti attiecībā uz kredītiestāžu grupu un individuāli attiecībā uz tām minētās grupas bankas meitas sabiedrībām un filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītājās dalībvalstīs.
- (39) Kritēriji, kas noteikti šajā regulā, lai definētu tās iestādes, kuras ir mazāk nozīmīgas, būtu jānosaka regulējumā, kas pieņem un publicē ECB, tai konsultējoties ar valsts kompetentajām iestādēm. Pamatojoties uz to, ECB vajadzētu būt atbildīgai par minēto kritēriju piemērošanu, un tai būtu jāpārbauda, izmantojot paši savus aprēķinus, vai minētie kritēriji ir ievēroti. ECB lūgumam pēc informācijas minētā aprēķina veikšanai nebūtu jāuzliek iestādēm par pienākumu piemērot tādas grāmatvedības regulējumus, kas atšķiras no regulējumiem, kuri tajās piemērojami saskaņā ar citiem Savienības un valsts tiesību aktiem.
- (40) Ja kāda kredītiestāde tiek uzskatīta par nozīmīgu vai mazāk nozīmīgu, minētais izvērtējums parasti nebūtu jāmaina biežāk kā reizi 12 mēnešos, izņemot, ja banku grupās notiek strukturālas izmaiņas, piemēram, apvienošana vai nošķiršana.
- (41) ECB – pēc valsts kompetentās iestādes paziņojuma saņemšanas –, pieņemot lēmumu par to, vai iestāde ir nozīmīga attiecībā uz iekšzemes ekonomiku un vai tādēļ ECB tā būtu jāuzrauga, būtu jāņem vērā visi attiecīgie apstākļi, tostarp līdzvērtīgas konkurences apsvērumi.
- (42) Attiecībā uz tādu pārrobežu kredītiestāžu uzraudzību, kuras darbojas gan eurozonā, gan ārpus tās, ECB būtu cieši jāsadarbojas ar neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Uz ECB kā kompetento iestādi būtu jāattiecinā saistītie pienākumi sadarboties un apmainīties ar informāciju saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un tai būtu pilnā mērā jāpiedalās uzraugu kolēģijās. Turklāt, tā kā uzraudzības uzdevumus veic Savienības iestāde, tas dod skaidras priekšrocības finanšu stabilitātes un ilgtspējīgas tirgus integrācijas ziņā, tāpēc dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, arī vajadzētu būt iespējai piedalīties VUM. Tomēr obligāts priekšnosacījums uzraudzības uzdevumu iedarbīgai īstenošanai ir uzraudzības lēmumu izpilde pilnībā un bez kavēšanās. Tāpēc dalībvalstīm, kas vēlas piedalīties VUM, būtu jāaņem nodrošināt, ka to valsts kompetentās iestādes izpildīs un piemēros visus ECB pieprasītos pasākumus attiecībā uz kredītiestādēm. ECB vajadzētu būt iespējai veidot ciešu sadarbību ar to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuru naudas vienība nav euro. Tai vajadzētu būt pienākumam veidot sadarbību tad, kad ir izpildīti šajā regulā izklāstītie nosacījumi.
- (43) Ņemot vērā to, ka iesaistītās dalībvalstis, kuru nauda vienība nav euro, nepiedalās ECB Padomes darbā, kamēr tās nav pieņēmušas euro saskaņā ar LESD, un ka tās nevar pilnībā izmantot citus mehānismus, kas paredzēti dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, šajā regulā ir paredzēti aizsardzības pasākumi lēmumu pieņemšanas procesā. Tomēr minētie aizsardzības pasākumi, jo īpaši iespēja iesaistītājām dalībvalstīm, kuru

(1) OV L 318, 27.11.1998., 4. lpp.

naudas vienība nav euro, prasīt nekavējošu ciešas sadarbības pārtraukšanu pēc tam, kad ECB Padomei paziņots par pamatotiem iebildumiem pret Uzraudzības valdes lēmuma projektu, būtu jāizmanto pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos. Tie būtu jāizmanto tikai tik ilgi, kamēr ir spēkā minētie īpašie apstākļi. Šie aizsardzības pasākumi pamatojas uz īpašajiem apstākļiem, kuros iesaistītās dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro, atrodas saskaņā ar šo regulu, jo tās nepiedalās ECB Padomes darbā un nevar pilnībā izmantot citus mehānismus, kas paredzēti dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro. Tāpēc minētie aizsardzības pasākumi nav precedents un nebūtu par tādu jāuzskata attiecībā uz citām Savienības politikas jomām.

- (44) Nekam šajā regulā nekādā veidā nevajadzētu mainīt pašreizējo sistēmu, ar ko reglamentē meitas sabiedrību vai filiāļu juridiskās formas maiņu un šādas sistēmas piemērošanu, un neko šajā regulā nekādā veidā nevajadzētu saprast vai piemērot kā stimulu par labu šādām izmaiņām. Tāpēc pilnībā būtu jāievēro neiesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu pienākumi, lai minētās iestādes joprojām varētu izmantot pietiekamus uzraudzības instrumentus un pilnvaras attiecībā uz kredītiestādēm, kas darbojas to teritorijā, un tādējādi spētu pildīt savus pienākumus un efektīvi nodrošināt finanšu stabilitāti, un aizstāvēt sabiedrības intereses. Turklāt, lai palīdzētu minētajām kompetentajām iestādēm pildīt to pienākumus, noguldītāji un kompetentās iestādes būtu laikus jāinformē par meitas sabiedrību vai filiāļu juridiskās formas maiņu.
- (45) Lai veiktu savus uzdevumus, ECB vajadzētu būt atbildīgām uzraudzības pilnvarām. Savienības tiesību aktos par kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību ir paredzētas noteiktas pilnvaras, ko minētajā nolūkā paredzēts uzticēt dalībvalstu norīkotajām kompetentajām iestādēm. Ciktāl minētās pilnvaras ietilpst ECB uzticēto uzraudzības uzdevumu darbības jomā, attiecībā uz iesaistītajām dalībvalstīm ECB būtu jāuzskata par kompetento iestādi un tai vajadzētu būt pilnvarām, kas ar Savienības tiesību aktiem uzticētas kompetentajām iestādēm. Tas ietver pilnvaras, kas ar minētajiem tiesību aktiem uzticētas piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un pilnvaras, kas uzticētas norīkotajām iestādēm.
- (46) ECB vajadzētu būt uzraudzības pilnvarām atcelt vadības struktūru locekļus saskaņā ar šo regulu.
- (47) Lai ECB varētu efektīvi īstenot uzdevumus, tai vajadzētu būt iespējai pieprasīt visu nepieciešamo informāciju un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar valstu kompetentajām iestādēm. ECB un valstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt piekļuvei vienai un tai pašai informācijai, nepiemērojot kredītiestādēm dubultas pārskatu sniegšanas prasības.
- (48) Advokāta un klienta saziņas konfidencialitāte ir Savienības tiesību pamatprincips, kas saskaņā ar nosacījumiem, kuri izklāstīti Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūrā, aizsargā saziņas konfidencialitāti starp fiziskām un juridiskām personām un to konsultantiem.
- (49) Ja ECB ir nepieciešams pieprasīt informāciju no personas, kura veic uzņēmējdarbību neiesaistītā dalībvalstī, bet pieder pie kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, vai ar kuru kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ir slēgusi ārpakalpojumu līgumus par operatīvajām funkcijām vai darbībām, un, ja šādas prasības nepiemēro un nepilda neiesaistītajā dalībvalstī, ECB vajadzētu to saskaņot ar attiecīgās neiesaistītās dalībvalsts kompetento iestādi.
- (50) Šī regula neietekmē to noteikumu piemērošanu, kuri noteikti 34. un 42. pantā Protokolā Nr. 4 par Eiropas centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas centrālās bankas statūtiem, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un LESD ("ECBS un ECB statūti"). Aktiem, ko ECB pieņēmusi saskaņā ar šo regulu, nebūtu jārada nekādas tiesības vai nebūtu jāuzliek nekādi pienākumi neiesaistītajās dalībvalstīs, izņemot gadījumu, kad šādi akti ir saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, saskaņā ar minēto protokolu un Protokolu Nr. 15 par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienoto Karalisti.
- (51) Ja kredītiestādes izmanto savas tiesības veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī vai ja vairākas struktūras grupā veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, Savienības tiesību aktos ir paredzētas īpašas procedūras un kompetenču sadalījums starp attiecīgajām dalībvalstīm. Ciktāl ECB uzņemas noteiktus uzraudzības uzdevumus attiecībā uz visām iesaistītajām dalībvalstīm, minētajām procedūrām un uzdevumu piešķiršanai nebūtu jāattiecas uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai tiesībām sniegt pakalpojumus citā iesaistītajā dalībvalstī.
- (52) Kad ECB veic uzdevumus, kas tai uzticēti ar šo regulu, un lūdz palīdzību no valsts kompetentajām iestādēm, tai būtu pienācīgi jāņem vērā taisnīgs līdzsvars starp visām iesaistītajām valsts kompetentajām iestādēm atbilstīgi spēkā esošajos Savienības tiesību aktos izklāstītajiem pienākumiem attiecībā uz individuālo uzraudzību un uzraudzību uz subkonsolidētiem un konsolidētiem pamatiem.

- (53) Nekas šajā regulā nebūt jāsaprot kā tāds, ar ko ECB uzticētas pilnvaras piemērot sankcijas tādām fiziskām vai juridiskām personām, kuras nav kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, neskarot ECB pilnvaras pieprasīt valsts kompetentajām iestādēm rīkoties, lai nodrošinātu, ka atbilstīgas sankcijas tiek piemērotas.
- (54) ECB, kā izveidota ar Līgumiem, ir visas Savienības iestāde. Tai lēmumu pieņemšanas procedūrās būtu jāievēro Savienības noteikumi un vispārējie principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Būtu pilnībā jāievēro to personu tiesības tikt uzklautām, kurām ECB adresējusi savus lēmumus, kā arī šo personu tiesības lūgt ECB lēmumu pārskatīšanu saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem.
- (55) Uzraudzības uzdevumu uzticēšana nozīmē, ka ECB ir nozīmīgs pienākums sargāt finanšu stabilitāti Savienībā un izmantot uzraudzības pilnvaras visiedarbigākajā un samērīgākajā veidā. Jebkāda uzraudzības pilnvaru pāreja no dalībvalsts līmeņa uz Savienības līmeni būtu jālīdzsvaro ar atbilstīgām prasībām par pārredzamību un pārskatatbildību. Tāpēc ECB par minēto uzdevumu izpildi būtu jāsniedz pārskats Eiropas Parlamentam un Padomei, kas ir demokrātiski leģitīmas iestādes, kuras pārstāv Savienības pilsoņus un dalībvalstis. Minētajā atskaitē būtu jāietver regulāri pārskati un atbildes uz jautājumiem, ko iesniedz gan Eiropas Parlaments saskaņā ar savu reglamentu, gan Eurogrupa saskaņā ar savām procedūrām. Visiem pārskatu sniegšanas pienākumiem būtu jāpiemēro atbilstīgās dienesta noslēpuma prasības.
- (56) Arī Eiropas Parlamentam un Padomei adresētie pārskati ECB būtu jāpārsūta iesaistīto dalībvalstu parlamentiem. Iesaistīto dalībvalstu parlamentiem vajadzētu būt iespējai iesniegt ECB jebkādus novērojumus vai jautājumus par tai uzticēto uzraudzības uzdevumu veikšanu, uz kuriem ECB var atbildēt. Minēto valstu parlamentu iekšējos noteikumos būtu jāņem vērā attiecīgo procedūru un kārtības elementi, lai vērstos pie ECB ar tādiem novērojumiem un jautājumiem. Tāpēc īpaša uzmanība būtu jāpievērš novērojumiem vai jautājumiem saistībā ar atļauju anulēšanu kredītiestādēm, attiecībā uz kurām valstu iestādes saskaņā ar šajā regulā noteikto procedūru ir veikušas darbības, kas ir vajadzīgas noregulēšanai vai finanšu stabilitātes saglabāšanai. Iesaistītās dalībvalsts parlamentam būtu arī jāspēj uzaicināt Uzraudzības valdes priekšsēdētāju vai pārstāvi kopā ar valsts kompetentās iestādes pārstāvi piedalīties viedokļu apmaiņā par kredītiestāžu uzraudzību minētajā dalībvalstī. Tāda valstu parlamentu loma ir atbilstīga, ņemot vērā to, kā uzraudzības pasākumi var ietekmēt valsts finanses, kredītiestādes, to klientus un nodarbinātos, kā arī tirgus iesaistītajās dalībvalstīs. Ja valstu kompetentās iestādes veic pasākumus saskaņā ar šo regulu, būtu jāturpina piemērot valsts tiesību aktos paredzēto pārskatatbildības kārtību.
- (57) Šī regula neskar Eiropas Parlamenta tiesības izveidot pagaidu izmeklēšanas komiteju, lai izskatītu iespējamus pārkāpumus vai pieļautās administratīvas kļūmes, kas pieļautas, īstenojot Savienības tiesību aktus, saskaņā ar LESD 226. pantu, vai Eiropas Parlamenta politiskās kontroles funkciju izpildi, kā noteikts Līgumos, tostarp tā tiesības ieņemt nostāju vai pieņemt rezolūciju jautājumos, kurus tas uzskata par piemērotiem.
- (58) ECB savā darbībā būtu jāievēro taisnīga procesa un pārredzamības principi.
- (59) LESD 15. panta 3. punktā minētajai regulai būtu jānosaka sīki noteikumi, kas ļauj piekļūt ECB glabātiem dokumentiem saistībā ar uzraudzības pienākumu veikšanu, saskaņā ar LESD.
- (60) Saskaņā ar LESD 263. pantu EST izskata *inter alia* to ECB aktu likumību, kuri nav ieteikumi un atzinumi un kuri var radīt juridiskas sekas trešām personām.
- (61) Saskaņā ar LESD 340. pantu ECB saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, būtu jānovērš jebkāds kaitējums, ko ECB vai tās darbinieki radījuši, pildot savus pienākumus. Tam nebūtu jāskar valsts kompetento iestāžu atbildība novērst jebkādu kaitējumu, ko tās vai to darbinieki radījuši, pildot savus pienākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (62) Saskaņā ar LESD 342. pantu uz ECB attiecas Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas⁽¹⁾.
- (63) Nosakot to, vai būtu jāierobežo iesaistīto personu tiesības uz piekļuvi lietas materiāliem, ECB būtu jāievēro pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.

(1) OV L 17, 6.10.1958., 385. lpp.

- (64) ECB būtu jānodrošina fiziskām un juridiskām personām iespēja lūgt pārskatīt lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar pilnvarām, kas ECB uzticētas ar šo regulu, un adresēti tām, vai kas tās skar tieši un individuāli. Pārskatīšanas jomai vajadzētu attiekties uz šādu lēmumu procesuālo un materiāltiesisko atbilstību šai regulai, vienlaikus ievērojot rīcības brīvību, kas saglabājas ECB, lai lemtu par iespēju minētos lēmumus pieņemt. Šajā nolūkā un procesuālās ekonomijas dēļ ECB būtu jāizveido administratīva pārskatīšanas padome tādas iekšējas pārskatīšanas veikšanai. Lai izveidotu minēto padomi, ECB Padomei būtu tajā jāieceļ personas ar labu reputāciju. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības valdei būtu pēc iespējas jānodrošina atbilstīgs dalībvalstu pārstāvju ģeogrāfiskais un dzimumu līdzsvars. Pārskatīšanas procedūrai būtu jāparedz, ka Uzraudzības valde vajadzības gadījumā pārskata savu iepriekšējo lēmuma projektu.
- (65) ECB ir atbildīga par monetārās politikas funkciju izpildi, lai saglabātu cenu stabilitāti saskaņā ar LESD 127. panta 1. punktu. Uzraudzības uzdevumu īstenošanas mērķis ir aizsargāt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti. Tādēļ, lai izvairītos no interešu konfliktiem un nodrošinātu, ka katra funkcija tiek izpildīta saskaņā ar piemērojamiem mērķiem, tās būtu jāveic pilnīgi atsevišķi. ECB būtu jāspēj nodrošināt to, ka ECB Padome attiecībā uz monetārajām un uzraudzības funkcijām darbojas pilnīgi diferencēti. Šādai diferencēcijai būtu jāietver vismaz stingri nodalītas sanāksmes un darba kārtības.
- (66) Personāla organizatoriskai nošķirtībai būtu jāattiecas uz visiem dienestiem, kas vajadzīgi neatkarīgas monetārās politikas mērķiem, un būtu jānodrošina, ka ar šo regulu uzticēto uzdevumu veikšanā tiek pilnīgi ievērota demokrātiska pārskatatbildība un pārraudzība, kā paredzēts šajā regulā. To uzdevumu veikšanā iesaistītajam personālam, kas ECB uzticēti ar šo regulu, būtu jāsniedz pārskats Uzraudzības valdes priekšsēdētājam.
- (67) Konkrētāk, ar ECB būtu jāizveido Uzraudzības valde, kas ir atbildīga par uzraudzības lēmumu sagatavošanu un kas aptvertu valstu uzraugu īpašās zināšanas. Tāpēc Uzraudzības valde būtu jāvada priekšsēdētājam, tās sastāvā vajadzētu būt priekšsēdētāja vietniekam, un tajā būtu jāiekļauj pārstāvji no ECB un valsts kompetentajām iestādēm. Ieceļot Uzraudzības valdes locekļus saskaņā ar šo regulu, būtu jāievēro principi par dzimumu līdzsvaru, pieredzi un kvalifikāciju. Visiem Uzraudzības valdes locekļiem vajadzētu būt laikus un pilnībā informētiem par tās sanāksmju darba kārtības punktiem, lai tādējādi sekmētu gan apspriežu, gan lēmumu projektu pieņemšanas procesa efektivitāti.
- (68) Veicot uzdevumus, Uzraudzības valdei būtu jāņem vērā visi būtiskie fakti un apstākļi iesaistītajās dalībvalstīs un būtu jāpilda pienākumi visas Savienības interesēs.
- (69) Pilnībā ievērojot institucionālo un balsošanas kārtību, kas noteikta Līgumos, Uzraudzības valdei vajadzētu būt nozīmīgai struktūrai to ECB uzticēto uzraudzības uzdevumu izpildē, kas līdz šim vienmēr ir bijuši valstu kompetento iestāžu kompetencē. Tāpēc būtu jānodrošina Padomei pilnvaras pieņemt īstenošanas lēmumu iecelt Uzraudzības valdes priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku. Eiropas Centrālajai bankai pēc Uzraudzības valdes uzklaušanas būtu jāiesniedz apstiprināšanai Eiropas Parlamentā priekšlikums par Uzraudzības valdes priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka iecelšanu. Pēc šā priekšlikuma apstiprināšanas Padomei būtu jāpieņem minētais īstenošanas lēmums. Priekšsēdētājs būtu jāizvēlas, pamatojoties uz atklātu atlases procedūru, par kuru būtu pienācīgi jāinformē Eiropas Parlaments un Padome.
- (70) Lai nodrošinātu pienācīgu rotāciju, vienlaikus nodrošinot priekšsēdētāja pilnīgu neatkarību, priekšsēdētāja pilnvaru termiņam nevajadzētu pārsniegt piecus gadus, un tam nevajadzētu būt pagarinātam. Lai nodrošinātu pilnīgu koordināciju ar EBI darbībām un ar Savienības prudenciālajām politikas nostādņām, Uzraudzības valdei vajadzētu spēt uzaicināt EBI un Komisiju kā novērotājus. Tiklīdz būs izveidota Eiropas Noregulējuma iestāde, tās priekšsēdētājam būtu jāpiedalās Uzraudzības valdes sanāksmēs kā novērotājam.
- (71) Uzraudzības valdes darbs būtu jāatbalsta vadības komitejai, kuras sastāvs ir šaurāks. Vadības komitejai būtu jāsaņemto Uzraudzības valdes sanāksmes, jāpilda savi pienākumi tikai visās Savienības interesēs, kā arī būtu jāstrādā pilnīgi pārredzami kopā ar Uzraudzības valdi.
- (72) ECB Padomei būtu jāuzaicina pārstāvji no iesaistītajām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, ikreiz, kad ECB Padome apsver iespēju iebilst pret Uzraudzības valdes sagatavoto lēmuma projektu, vai ikreiz, kad attiecīgās valsts kompetentās iestādes informē ECB Padomi par saviem pamatotiem iebildumiem pret Uzraudzības valdes lēmuma projektu, ja šāds lēmums adresēts valsts iestādēm saistībā ar kredītiestādēm no iesaistītajām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro.
- (73) Lai nodrošinātu monetārās politikas un uzraudzības uzdevumu nodalīšanu, no ECB būtu jāprasa izveidot vidutāju grupu. Vidutāju grupas izveidei un it īpaši tās sastāvam būtu jānodrošina, ka viedokļu atšķirības tiek risinātas līdzsvaroti, visas Savienības interesēs.

- (74) Uz Uzraudzības valdi, vadības komiteju un ECB darbiniekiem, kas veic uzraudzības pienākumus, būtu jāattiecināta atbilstīgās dienesta noslēpuma prasības. Līdzīgas prasības būtu jāpiemēro informācijas apmaiņai to ECB darbinieku starpā, kas nav iesaistīti uzraudzības darbībās. Tam nevajadzētu atturēt ECB no informācijas apmaiņas, ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, tostarp ar Komisiju tās uzdevumu veikšanai saskaņā ar LESD 107. un 108. pantu un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par pastiprinātu ekonomikas un budžeta uzraudzību.
- (75) Lai ECB uzticētos uzraudzības uzdevumus īstenotu efektīvi, tai tie būtu jāveic pilnīgi neatkarīgi, jo īpaši esot brīvai no nepamatotas politiskas ietekmes un nozares pārstāvju intervences, kas negatīvi ietekmētu tās darbības neatkarību.
- (76) Pārtraukuma periodu izmantošana uzraudzības iestādēs ir svarīgs aspekts, lai nodrošinātu minēto iestāžu veiktās uzraudzības efektivitāti un neatkarību. Šajā nolūkā un neskarot stingrāku valsts noteikumu piemērošanu, ECB būtu jānosaka un jāuztur vispārējas un oficiālas procedūras, tostarp samērīgi pārskatīšanas laikposmi, lai iepriekš izvērtētu un novērstu iespējamus konfliktus ar VUM/ECB likumīgajām interesēm, ja kāds no bijušajiem Uzraudzības valdes locekļiem sāk strādāt banku nozarē, ko viņš pirms tam ir uzraudzījis.
- (77) Lai efektīvi īstenotu uzraudzības uzdevumus, ECB rīcībā vajadzētu būt atbilstīgiem resursiem. Minētie resursi būtu jāiegūst veidā, kas nodrošina ECB neatkarību no valstu kompetento iestāžu un tirgus dalībnieku nepamatotas ietekmes, kā arī monetārās politikas un uzraudzības uzdevumu nodalīšanu. Uzraudzības izmaksas būtu jāsedz strukturām, kurām piemēro uzraudzību. Tādēļ ECB uzticēto uzraudzības uzdevumu izpilde būtu jāfinansē no gada maksām, ko iekasē no kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs. Tai būtu jāspēj arī iekasēt maksas no tām kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajā dalībvalstī, filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, lai segtu izmaksas, kas ECB rodas, veicot uzņēmējas dalībvalsts uzrauga pienākumus attiecībā uz šīm filiālēm. Ja kredītiestāde vai filiāle ir uzraudzīta konsolidēti, maksa būtu jāpiemēro augstākajā līmenī tajā kredītiestādē, kura ir iesaistītajā grupā ar uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs. Maksu aprēķināšanā neņem vērā nekādas meitas sabiedrības, kas izveidotas neiesaistītajās dalībvalstīs.
- (78) Ja kredītiestāde ir iekļauta uzraudzībā uz konsolidētiem pamatiem, maksa būtu jāaprēķina augstākajā konsolidācijas līmenī iesaistītajās dalībvalstīs un jāiedala kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī un ir iekļautas uzraudzībā uz konsolidētiem pamatiem, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem saistībā ar nozīmību un riska profilu, tostarp riska svērtajiem aktīviem.
- (79) Efektīvai uzraudzībai ir nepieciešami ļoti motivēti, labi apmācīti un objektīvi darbinieki. Lai radītu patiesi integrētu uzraudzības mehānismu, būtu jāparedz atbilstīga darbinieku apmaiņa un pagaidu norīkošana starp ECB un visām valsts kompetentajām iestādēm, un to starpā. Lai nodrošinātu pastāvīgu salīdzinošo kontroli, īpaši – lielu kredītiestāžu uzraudzībā, ECB vajadzētu spēt pieprasīt valstu uzraudzības komandās iekļaut darbiniekus arī no citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai varētu veidot uzraudzības komandas, nodrošinot tajās ģeogrāfisko dažādību un iekļaujot darbiniekus ar īpašām zināšanām un kvalifikāciju. Ar darbinieku apmaiņu un pagaidu norīkošanu būtu jāiedibina kopēja uzraudzības prakse. ECB regulāri būtu jāsniedz informācija par to, cik valsts kompetento iestāžu darbinieku ir pagaidu kārtā norīkoti uz ECB darbam saistībā ar VUM.
- (80) Ņemot vērā banku pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu arvien lielāko nozīmi, ECB būtu jāveic savi uzdevumi, ievērojot starptautiskos standartus, un dialogā un ciešā sadarbībā ar uzraugiem ārpus Savienības, nedublējot EBI starptautisko lomu. Tai vajadzētu būt pilnvarotai dibināt kontaktus un paredzēt administratīvas sadarbības pasākumus ar trešo valstu uzraudzības un pārvaldības iestādēm un ar starptautiskajām organizācijām, vienlaikus saskaņojot ar EBI un pilnībā ievērojot pastāvošās dalībvalstu un Savienības iestāžu lomas un attiecīgās kompetences.
- (81) Piemērojot šo regulu, ECB veiktai personas datu apstrādei pilnībā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un strukturās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾.
- (82) Eiropas Centrālajai bankai ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽³⁾. ECB ir

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

pieņēmusi Lēmumu ECB/2004/11 ⁽¹⁾ par noteikumiem un nosacījumiem izmeklēšanai, ko Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai veic Eiropas Centrālajā bankā.

- (83) Lai nodrošinātu, ka kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar prudenciālo uzraudzību nesaistīti apsvērumi, un lai laikus un efektīvi risinātu negatīvu savstarpēji pastiprinošu tirgus tendenci ietekmi uz kredītiestādēm un dalībvalstīm, ECB būtu jāsāk īpašo uzraudzības uzdevumu veikšana pēc iespējas agrāk. Tomēr uzraudzības uzdevumu nodošana no valstu uzraugiem ECB prasa zināmu sagatavošanos. Tāpēc būtu jāparedz pienācīgs pakāpeniskas ieviešanas laikposms.
- (84) ECB, pieņemot sīku darbības kārtību, lai īstenotu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, būtu jāparedz pārejas kārtība, kas nodrošinātu, ka tiek pabeigtas pašreizējās uzraudzības procedūras, tostarp jebkurš pirms šīs regulas stāšanās spēkā pieņemts lēmums un/vai pasākums vai uzsākta izmeklēšana.
- (85) Komisija 2012. gada 28. novembra paziņojumā par plānu, kā izveidot ciešu un patiesu ekonomikas un monetāro savienību, ir norādījusi, ka "LESD 127. panta 6. punktu varētu grozīt, lai piemērotu parasto likumdošanas procedūru un novērstu dažus juridiskos ierobežojumus, ko šis pants šobrīd nosaka VUM koncepcijai (piemēram, ietvert tiešu un neatsaucamu iespēju dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, piedalīties VUM papildus "ciešas sadarbības" modelim, piešķirt dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro un kuras piedalās VUM, pilnīgi vienlīdzīgas tiesības ECB lēmumu pieņemšanā un vēl skaidrāk iekšēji nodalīt lēmumu pieņemšanu par monetāro politiku un par uzraudzību". Tā arī norādīja, ka "īpaši vajadzētu pievērsties ECB kā banku darbības uzraudzītājas demokrātiskās pārskatatbildības stiprināšanai". Jāatgādina, ka LES paredz, ka priekšlikumus par izmaiņām Līgumos var iesniegt jebkuras dalībvalsts valdība, Eiropas Parlaments vai Komisija un tie var attiekties uz jebkuru Līgumu aspektu.
- (86) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tā ir jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (87) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus, proti – iedarbīgas un efektīvas sistēmas izveidi tam, lai Savienības iestāde īstenotu īpašus kredītiestāžu uzraudzības uzdevumus, un

kredītiestādēm piemērojamo noteikumu kopuma konsekvences piemērošanas nodrošināšanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka, ņemot vērā banku tirgus Savienības mēroga struktūru un kredītiestāžu bankrotu ietekmi uz citām dalībvalstīm, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu ECB tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādņēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī, pilnībā ņemot vērā iekšējā tirgus vienotību un integritāti un pienākumu tās nodrošināt, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi pret kredītiestādēm, lai novērstu regulējuma arbitražu.

Uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību ⁽²⁾ 2. panta 5. punktā minētajām iestādēm neattiecinā uzraudzības uzdevumus, kas ECB uzticēti saskaņā ar šīs regulas 4. pantu. ECB uzraudzības uzdevumi aprobežojas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību saskaņā ar šo regulu. Ar šo regulu ECB netiek uzticēti nekādi citi uzraudzības uzdevumi, piemēram, uzdevumi, kas saistīti ar centrālo darījuma partneru prudenciālu uzraudzību.

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus un neskarot mērķi nodrošināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, ECB pilnībā ņem vērā dažādos kredītiestāžu veidus, uzņēmējdarbības modeļus un lielumu.

Nekāda ECB rīcība, priekšlikums vai politika tieši vai netieši nediskriminē citu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā banku pakalpojumu vai finanšu pakalpojumu sniegšanas vietu jebkurā valūtā.

Šī regula neskar iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu atbildību un saistītās pilnvaras veikt uzraudzības uzdevumus, kas ECB nav uzticēti ar šo regulu.

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas lēmums ECB/2004/11 (2004. gada 3. jūnijs) par noteikumiem un nosacījumiem izmeklēšanai, ko Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai veic Eiropas Centrālajā bankā, lai novērstu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, kas kaitē Eiropas Kopienų finanšu interesēm, kā arī par grozījumiem Eiropas Centrālās bankas darbinieku darba līgumu noteikumos (OV L 230, 30.6.2004., 56. lpp.).

⁽²⁾ OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

Šī regula arī neskar iesaistīto dalībvalstu kompetento vai norīkoto iestāžu atbildību un saistītās pilnvaras piemērot makropudenciālos instrumentus, kas nav paredzēti attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras naudas vienība ir euro, vai dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, bet kura ir izveidojusi ciešu sadarbību saskaņā ar 7. pantu;
- 2) "valsts kompetentā iestāde" ir valsts kompetentā iestāde, kuru iesaistītā dalībvalsts ir norīkojusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ⁽¹⁾ un Direktīvu 2013/36/ES;
- 3) "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā;
- 4) "finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 20. apakšpunktā;
- 5) "jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos 2. panta 15. punktā ⁽²⁾;
- 6) "finanšu konglomerāts" ir finanšu konglomerāts, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā;
- 7) "valsts norīkotā iestāde" ir iesaistītās dalībvalsts norīkota iestāde attiecīgo Savienības tiesību aktu nozīmē;
- 8) "būtiska līdzdalība" ir būtiska līdzdalība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 36. apakšpunktā;
- 9) "vienots uzraudzības mehānisms" (VUM) ir finanšu uzraudzības sistēma, ko veido ECB un iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes, kā aprakstīts šīs regulas 6. pantā.

II NODAĻA

Sadarbība un uzdevumi

3. pants

Sadarbība

1. ECB cieši sadarbojas ar EBI, EVTI, EAAPI un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), un ar citām iestādēm, kuras ir daļa no EFUS, kura nodrošina atbilstīgu regulējuma un uzraudzības līmeni Savienībā.

Vajadzības gadījumā ECB noslēdz saprašanās memorandus ar tām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par finanšu instrumentu tirgiem. Šādi memorandi ir pieejami Eiropas Parlamentam, Padomei un visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Šīs regulas vajadzībām ECB piedalās EBI Uzraudzības padomē saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Regulas (ES) Nr. 1093/2010 40. pantā.

3. ECB pilda uzdevumus saskaņā ar šo regulu un neskarot EBI, EVTI, EAAPI un ESRK kompetenci un uzdevumus.

4. ECB cieši sadarbojas ar iestādēm, kuras ir pilnvarotas regulēt kredītiestādes, tostarp sagatavojot noregulējuma plānus.

5. Ievērojot 1., 4. un 6. pantu, ECB cieši sadarbojas ar jebkuru publisku finansiālās palīdzības instrumentu, tostarp ar Eiropas Finanšu stabilitātes instrumentu (EFSI) un ESM, jo īpaši gadījumos, kad šāds instruments ir piešķīris vai varētu piešķirt tiešu vai netiešu finanšu palīdzību kredītiestādei, uz kuru attiecas 4. pants.

6. ECB un neiesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes noslēdz saprašanās memorandu, kurā vispārīgi apraksta, kā tās savā starpā sadarbosies, veicot uzraudzības uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz 2. pantā minētajām finanšu iestādēm. Memorandu regulāri pārskata.

Neskarot pirmo daļu, ECB noslēdz saprašanās memorandu ar kompetento iestādi katrā neiesaistītā dalībvalstī, kurā ir vismaz vienas globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes mītnes vieta, kā noteikts Savienības tiesību aktos.

Katru memorandu regulāri pārskata un publicē, pienācīgi ievērojot konfidencialas informācijas apstrādes principus.

⁽¹⁾ OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

4. pants

ECB uzticētie uzdevumi

1. Saskaņā ar 6. pantu ECB atbilstīgi šā panta 3. punktam ir ekskluzīvi kompetenta prudenciālās uzraudzības vajadzībām veikt šādus uzdevumus attiecībā uz visām kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

- a) izsniegt atļaujas kredītiestādēm un anulēt kredītiestāžu atļaujas, ņemot vērā 14. pantu;
- b) attiecībā uz kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību kādā no iesaistītām dalībvalstīm un kas vēlas izveidot filiāli vai sniegt pārrobežu pakalpojumus kādā no neiesaistītajām dalībvalstīm, veikt uzdevumus, kuri piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei jāveic saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem;
- c) izvērtēt paziņojumus par kredītiestāžu būtiskas līdzdalības iegūšanu un atsavināšanu – izņemot banku noregulējuma gadījumus – saskaņā ar 15. pantu;
- d) nodrošināt atbilstību 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem, kas nosaka prudenciālās prasības kredītiestādēm tādās jomās kā pašu kapitāls, vērtspapīrošana, lielo riska darījumu limiti, likviditāte, svira un attiecībā uz pārskatu sniegšanu un informācijas publiskošanu par minētajiem jautājumiem;
- e) nodrošināt atbilstību 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem, ar ko piemēro prasības, ka kredītiestādēm jābūt stingriem pārvaldības pasākumiem, tostarp par visu to personu atbilstību un piemērotību, kuras vada kredītiestādes, riska pārvaldības procesiem, iekšējās kontroles mehānismiem, atalgojuma politiku un praksi un efektīviem iekšējiem kapitāla pietiekamības izvērtējuma procesiem, tostarp uz iekšējiem reitingiem balstītiem modeļiem;
- f) veikt uzraudzības pārskatus, tostarp vajadzības gadījumā koordinējot tās ar EBI, stresa testus un to iespējamo publicēšanu, lai noteiktu, vai pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi, ko ievieš kredītiestādes, un šo iestāžu pašu kapitāls nodrošina pareizu pārvaldību un to riska segumu, un, pamatojoties uz šo uzraudzības pārskatu, noteikt kredītiestādēm īpašas papildu pašu kapitāla prasības, īpašas publicēšanas prasības un likviditātes prasības un citus pasākumus, ja tie kompetentajām iestādēm īpaši paredzēti saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem;
- g) veikt kredītiestāžu mātes sabiedrību, kas veic uzņēmējdarbību vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, uzraudzību konsolidētā veidā, tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzību, piedalīties konsolidētā uzraudzībā, tostarp uzraugu kolēģijās, neskarot valsts kompetento iestāžu dalību minētajās kolēģijās novērotāja

statusā, saistībā ar mātes sabiedrībām, kas neveic uzņēmējdarbību kādā no iesaistītajām dalībvalstīm;

- h) piedalīties finanšu konglomerātu papildu uzraudzībā attiecībā uz tajos iekļautajām kredītiestādēm un uzņemties koordinatora uzdevumus, ja ECB ir norīkota par finanšu konglomerāta koordinātoru saskaņā ar kritērijiem, kas norādīti attiecīgos Savienības tiesību aktos;
- i) veikt uzraudzības uzdevumus saistībā ar sanācijas plāniem un agrīnu intervenci, ja kredītiestāde vai grupa, kuras konsolidētās uzraudzības iestāde ir ECB, nepilda piemērojamās prudenciālās prasības vai, iespējams, tās pārkāps, un – vienīgi gadījumos, kas skaidri noteikti attiecīgos Savienības tiesību aktos, kas attiecas uz kompetentajām iestādēm, – strukturālas izmaiņas, kas kredītiestādēm pieprasītas ar mērķi novērst finanšu spriedzi vai bankrotu, izņemot jebkādas noregulējuma pilnvaras.

2. Attiecībā uz kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītā dalībvalstī un kuras izveido filiāli vai sniedz pārrobežu pakalpojumus iesaistītā dalībvalstī, ECB veic – darbības jomā, kas ietverta 1. punkta sarakstā, – uzdevumus, attiecībā uz kuriem valsts kompetentās iestādes ir kompetentas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

3. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus un ar mērķi nodrošināt augstus uzraudzības standartus, ECB piemēro visus attiecīgos Savienības tiesību aktus, un gadījumos, kad Savienības tiesību akti ir direktīvas, – valsts tiesību aktus, kas transponē šīs direktīvas. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti ir regulas un ja ar šīm regulām šobrīd tiek skaidri piešķirtas iespējas dalībvalstīm, ECB piemēro arī tos valsts tiesību aktus, ar kuriem minētās iespējas īsteno.

Šajā nolūkā ECB pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kā arī lēmumus, ievērojot visus attiecīgos Savienības tiesību aktus un jo īpaši visus leģislatīvus un neleģislatīvus aktus, tostarp tos, kuri minēti LESD 290. un 291. pantā. Uz to jo īpaši attiecas saistoši regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti, kurus izstrādājusi EBI un pieņēmusi Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 15. pantu un minētās regulas 16. pantu, un minētās regulas noteikumi par Eiropas uzraudzības rokasgrāmatu, ko izstrādājusi EBI saskaņā ar šo regulu. ECB var arī pieņemt regulas tikai tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai norādītu vai precizētu veikšanas kārtību uzdevumiem, kas tai piešķirti ar šo regulu.

Pirms ECB pieņem regulu, tā organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgi ar attiecīgo regulu darbības jomu un ietekmi vai ar attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību, un attiecīgā gadījumā ECB pamato minēto steidzamību.

Vajadzības gadījumā ECB, jebkādā veidā līdzdarbojoties, veicina EBI regulatīvo tehnisko standartu vai īstenošanas tehnisko standartu projektu izstrādi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 vai vērš EBI uzmanību uz iespējamo vajadzību iesniegt Komisijai to standartu projektus, ar kuriem groza spēkā esošos regulatīvos vai īstenošanas tehniskos standartus.

5. pants

Makroprudenciālie uzdevumi un instrumenti

1. Kad vien tas ir piemēroti vai atzīts par vajadzīgu un neskarot turpmāk izklāstīto šā panta 2. punktu, iesaistīto dalībvalstu valsts kompetentās vai valsts norīkotās iestādes piemēro prasības par kapitāla rezervēm, kuras kredītiestādēm jātur atbilstīgā līmenī saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem papildus pašu kapitāla prasībām, kas minētas šīs regulas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā, tostarp precikliskajām kapitāla rezervēm, un jebkādos citus pasākumus ar mērķi risināt sistēmiskus vai makroprudenciālus riskus, un saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES – gadījumos, kas konkrēti izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Desmit darbadienas pirms šāda lēmuma pieņemšanas attiecīgā valsts iestāde pienācīgi paziņo par savu nodomu ECB. Ja ECB iebilst, tā rakstiski pamato iebildumus piecu darbadienu laikā. Attiecīgā valsts iestāde pienācīgi apsver ECB pamatojumu pirms atbilstīgā lēmuma pieņemšanas.

2. Ja tas atzīts par vajadzīgu, ECB iesaistītās dalībvalsts valsts kompetento iestāžu vai valsts norīkoto iestāžu vietā var piemērot augstākas prasības par tām, kuras piemēro iesaistīto dalībvalstu valsts kompetentās iestādes vai valsts norīkotās iestādes, attiecībā uz kapitāla rezervēm, kuras kredītiestādēm jātur atbilstīgā līmenī saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem papildus pašu kapitāla prasībām, kas minētas šīs regulas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā, tostarp precikliskajām kapitāla rezervēm, ievērojot šīs regulas 4. un 5. punktā minētos nosacījumus, un piemērot stingrākus pasākumus ar mērķi novērst sistēmiskus vai makroprudenciālus riskus kredītiestāžu līmenī, ievērojot Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES izklāstītās procedūras gadījumos, kas konkrēti izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

3. Jebkura valsts kompetentā iestāde vai valsts norīkotā iestāde var ierosināt ECB rīkoties saskaņā ar 2. punktu, lai risinātu finanšu sistēmas un ekonomikas konkrēto situāciju savā dalībvalstī.

4. Ja ECB ir iecerējusi rīkoties saskaņā ar 2. punktu, tā cieši sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu valsts norīkotajām iestādēm. Tā jo īpaši paziņo par savu nodomu attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm vai valsts norīkotajām iestādēm desmit darbadienas pirms šāda lēmuma pieņemšanas. Ja kāda no attiecīgajām valsts iestādēm iebilst, tā rakstiski pamato iebildumus piecu darbadienu laikā. ECB pienācīgi apsver šo pamatojumu pirms atbilstīgā lēmuma pieņemšanas.

5. Veicot 2. punktā minētos uzdevumus, ECB ņem vērā attiecīgo dalībvalstu vai to daļu finanšu sistēmas, ekonomikas stāvokļa un ekonomiskās attīstības cikla konkrēto situāciju.

6. pants

Sadarbība VUM

1. ECB veic savus uzdevumus vienotajā uzraudzības mehānismā, ko veido ECB un valstu kompetentās iestādes. ECB atbild par VUM efektīvu un saskaņotu darbību.

2. Gan ECB, gan valsts kompetentās iestādes ievēro godprātīgas sadarbības pienākums un informācijas apmaiņas pienākums.

Neskarot ECB pilnvaras tieši saņemt informāciju, ko pastāvīgi sniedz kredītiestādes, vai tieši piekļūt minētajai informācijai, valsts kompetentās iestādes jo īpaši sniedz ECB visu informāciju, kas vajadzīga, lai ECB veiktu uzdevumus, kuri tai uzticēti ar šo regulu.

3. Ja tas ir piemēroti un neskarot ECB atbildību par uzdevumiem, kas tai uzticēti ar šo regulu, valsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par to, lai palīdzētu ECB sagatavot un īstenot visus aktus, kas saistīti ar 4. pantā minētajiem uzdevumiem, attiecībā uz visām kredītiestādēm, tostarp palīdzētu veikt pārbaudes darbības, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti šā panta 7. punktā minētajā sistēmā. Pildot 4. pantā minētos uzdevumus, tās ievēro ECB norādījumus.

4. Attiecībā uz 4. pantā minētajiem uzdevumiem, izņemot minētā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu, ECB ir šā panta 5. punktā minētie pienākumi un valsts kompetentajām iestādēm ir šā panta 6. punktā minētie pienākumi – saskaņā ar šā panta 7. punktu un ievērojot tajā minētās procedūras – uzraudzīt šādas kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāles, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

— tās, kuras ir mazāk nozīmīgas konsolidētā līmenī, lielākajā konsolidācijas līmenī iesaistītajās dalībvalstīs, vai individuāli kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāļu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, konkrētā gadījumā. Nozīmīgumu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

i) lielums;

ii) nozīmīgums Savienības vai iesaistītās dalībvalsts ekonomikā;

iii) pārrobežu darbības nozīmīgums.

Saistībā ar pirmo daļu kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību neuzskata par mazāk nozīmīgu, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi, kas jāprecizē metodoloģijā, ja tā atbilst jebkuram no šādiem kritērijiem:

- i) kopējā aktīvu vērtība pārsniedz EUR 30 miljardus;
- ii) kopējo aktīvo attiecība pret iesaistītās dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību, IKP pārsniedz 20 %; ja vien tās aktīvu kopējā vērtība nav mazāka par EUR 5 miljardiem;
- iii) pēc tam, kad attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir paziņojusi, ka tā šādu iestādi uzskata par nozīmīgu attiecībā uz iekšzemes ekonomiku, pēc vispusīga ECB veikta minētās kredītiestādes izvērtējuma, tostarp bilances izvērtējuma, ECB pieņem lēmumu, ar ko apstiprina šādu nozīmīgumu.

ECB pēc savas iniciatīvas var uzskatīt iestādi par nozīmīgu arī tad, ja tā ir izveidojusi bankas meitas sabiedrības vairāk nekā vienā iesaistītajā dalībvalstī un tās pārrobežu aktīvi vai saistības veido ievērojamu daļu no tās kopējiem aktīviem vai saistībām, uz kuriem attiecas metodoloģijā noteiktie nosacījumi.

Tās, attiecībā uz kurām ir tieši pieprasīta vai saņemta publiskā sektora finanšu palīdzība no EFSI vai ESM, nav uzskatāmas par mazāk nozīmīgām.

Neatkarīgi no iepriekšējām daļām ECB īsteno tai ar šo regulu noteiktos uzdevumus attiecībā uz trim nozīmīgākajām kredītiestādēm katrā no iesaistītajām dalībvalstīm, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi.

5. Attiecībā uz 4. punktā minētajām kredītiestādēm un saskaņā ar 7. punktā aprakstīto sistēmu:

- a) ECB pieņem priekšrakstus, pamatnostādnes vai vispārējus norādījumus valsts kompetentajām iestādēm, saskaņā ar kuriem tiek veikti 4. pantā, izņemot tā 1. punkta a) un c) apakšpunktu, minētie uzdevumi, un valsts kompetentās iestādes pieņem uzraudzības lēmumus.

Šādi norādījumi var attiekties uz 16. panta 2. punktā minētajām īpašajām pilnvarām kredītiestāžu grupām vai kategorijām, lai nodrošinātu uzraudzības rezultātu saskaņotību VUM;

- b) ja nepieciešams nodrošināt augstu uzraudzības standartu saskaņotību piemērošanu, ECB var jebkurā laikā pēc savas iniciatīvas pēc apspriešanās ar valsts kompetentajām iestādēm vai pēc valsts kompetentās iestādes pieprasījuma

nolemt pati tieši izmantot visas attiecīgās pilnvaras attiecībā uz vienu vai vairākām 4. punktā minētām kredītiestādēm, tostarp gadījumos, kad ir pieprasīta vai saņemta netieša publiska finanšu palīdzība no EFSI vai ESM;

- c) ECB uzrauga sistēmas darbību, pamatojoties uz šajā pantā un jo īpaši 7. punkta c) apakšpunktā minēto atbildību un procedūram;
- d) ECB var jebkurā laikā izmantot 10. līdz 13. pantā minētās pilnvaras;
- e) ECB var arī atsevišķos gadījumos vai pastāvīgi pieprasīt informāciju no valsts kompetentajām iestādēm par to uzdevumu veikšanu saskaņā ar šo pantu.

6. Neskarot šā panta 5. punktu, valsts kompetentās iestādes veic 4. panta 1. punkta b), d) līdz g) un i) apakšpunktā minētos uzdevumus un ir atbildīgas par šiem uzdevumiem un visu attiecīgo uzraudzības lēmumu pieņemšanu saistībā ar kredītiestādēm, kuras minētas šā panta 4. punkta pirmajā daļā, atbilstīgi 7. punktam un ievērojot tajā minētās procedūras.

Neskarot 10. līdz 13. pantu, valsts kompetentās iestādes un valsts norīkotās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem saglabā pilnvaras saņemt informāciju no kredītiestādēm, pārvaldītājsabiedrībām, jauktām pārvaldītājsabiedrībām un sabiedrībām, kas iekļautas kredītiestādes konsolidētajā finanšu pārskatā, un veikt pārbaudes uz vietas minētajās kredītiestādēs, pārvaldītājsabiedrībās, jauktajās pārvaldītājsabiedrībās un sabiedrībās. Valsts kompetentās iestādes saskaņā ar šā panta 7. punktā noteikto sistēmu informē ECB par pasākumiem, kas veikti, ievērojot šo punktu, un cieši saskaņo šos pasākumus ar ECB.

Valsts kompetentās iestādes regulāri ziņo ECB par darbībām, kuras tās veikušas saskaņā ar šo pantu.

7. ECB, konsultējoties ar valsts kompetentajām iestādēm pamatojoties uz Uzraudzības valdes priekšlikumu, pieņem un dara publiski pieejamu sistēmu šā panta īstenošanas praktiskās kārtības organizēšanai. Sistēmā iekļauj vismaz:

- a) īpašu metodoloģiju, lai novērtētu 4. punkta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētos kritērijus un kritērijus, saskaņā ar kuriem 4. punkta ceturto daļu vairs nepiemēro konkrētai kredītiestādei, un no tiem izrietošo kārtību 5. un 6. punkta īstenošanai. Minēto kārtību un 4. punkta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minēto kritēriju novērtējuma metodoloģiju pārskata, lai atspoguļotu jebkādas attiecīgas izmaiņas, un nodrošina, lai gadījumos, kad kredītiestāde tiek uzskatīta

par nozīmīgu vai mazāk nozīmīgu, novērtējums tiktu grozīts tikai tad, ja būtiski un nepārejoši būtu mainījušies apstākļi, jo īpaši tie ar kredītiestādes situāciju saistītie apstākļi, kas ietekmē šo novērtējumu;

- b) to procedūru definīciju, ietverot termiņus, un iespēju sagatavot lēmumu projektus, kurus nosūta ECB apspriešanai, kas saistītas ar attiecībām starp ECB un valstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz to kredītiestāžu uzraudzību, kuras neuzskata par mazāk nozīmīgām saskaņā ar 4. punktu;
- c) to procedūru definīciju, tostarp termiņus, kas saistītas ar attiecībām starp ECB un valstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz to kredītiestāžu uzraudzību, kuras uzskata par mazāk nozīmīgām saskaņā ar 4. punktu. Saskaņā ar minētajām procedūrām valsts kompetentajām iestādēm tiek izvirzītas jo īpaši šādas prasības atkarībā no sistēmā noteiktajiem gadījumiem:
 - i) paziņot ECB par jebkuru būtisku uzraudzības procedūru;
 - ii) pēc ECB lūguma sīkāk izvērtēt konkrētus procedūras aspektus;
 - iii) nosūtīt ECB būtisku uzraudzības lēmumu projektus, par kuriem ECB var izteikt savu viedokli.

8. Kad vien ECB palīdz valsts kompetentās iestādes vai valsts norīkotās iestādes, lai pildītu ar šo regulu noteiktos uzdevumus, ECB un valsts kompetentās iestādes ievēro noteikumus, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos attiecībā uz pienākumu sadali un sadarbību starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

7. pants

Cieša sadarbība ar iesaistīto dalībvalstu, kuru naudas vienība nav euro, kompetentajām iestādēm

1. Šajā pantā noteiktajās robežās ECB veic uzdevumus jomās, kas minētas 4. panta 1. un 2. punktā un 5. pantā, attiecībā uz kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kuras naudas vienība nav euro, gadījumos, kad ir izveidota cieša sadarbība starp ECB un šādas dalībvalsts valsts kompetento iestādi saskaņā ar šo pantu.

Šajā nolūkā ECB var sūtīt norādījumus iesaistītās dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, valsts kompetentajai iestādei vai valsts norīkotajai iestādei.

2. Ciešo sadarbību starp ECB un iesaistītās dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, valsts kompetento iestādi izveido ar ECB pieņemtu lēmumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 6. pantu paziņo pārējām dalībvalstīm, Komisijai, ECB un EBI pieprasījumu par ciešu sadarbību ar ECB saistībā ar 4. pantā un 5. pantā minēto uzdevumu īstenošanu attiecībā uz visām attiecīgajām dalībvalstī uzņēmējdarbību veicošajām kredītiestādēm;

b) paziņojumā attiecīgā dalībvalsts apņemas:

— nodrošināt, lai tās valsts kompetentā iestāde vai valsts norīkotā iestāde ievērotu visus ECB norādījumus vai prasības, un

— sniegt visu to informāciju par kredītiestādēm, kuras veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, kādu ECB var pieprasīt nolūkā veikt minēto kredītiestāžu visaptverošu novērtējumu;

c) attiecīgā dalībvalsts ir pieņēmusi valsts tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka tās valsts kompetentajai iestādei ir pienākums pieņemt visus ECB pieprasītos pasākumus saistībā ar kredītiestādēm saskaņā ar 4. punktu.

3. Lēmumu, kas minēts 2. punktā, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmumu piemēro pēc 14 dienām no tā publicēšanas.

4. Ja ECB uzskata, ka saistībā ar 1. punktā minētajiem uzdevumiem attiecīgās dalībvalsts valsts kompetentajai iestādei būtu jāveic pasākumi attiecībā uz kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, tā nosūta norādījumus minētajai iestādei, norādot atbilstīgu laikposmu.

Minētais periods ir vismaz 48 stundas, ja vien neatgriezenisku zaudējumu novēršanai nav nepieciešama agrāka pieņemšana. Attiecīgās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem pienākumiem.

5. ECB var nolemt izteikt brīdinājumu attiecīgajai dalībvalstij, ja cieša sadarbība tiks pārtraukta vai izbeigta, ja netiks īstenota apņēmīga korektīva rīcība šādos gadījumos:

a) ja attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar ECB viedokli vairs neatbilst 2. punkta a) līdz c) apakšpunkta nosacījumiem; vai

b) ja attiecīgās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde saskaņā ar ECB viedokli neizpilda 2. punkta c) apakšpunktā minēto pienākumu.

Ja 15 dienu laikā pēc šāda brīdinājuma paziņošanas nekāda rīcība nav īstenota, ECB var pārtraukt vai izbeigt ciešo sadarbību ar minēto dalībvalsti.

Lēmumu pārtraukt vai izbeigt ciešo sadarbību paziņo attiecīgajai dalībvalstij un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmumā norāda datumu, no kura to piemēro, pienācīgi ņemot vērā kredītiestāžu uzraudzības efektivitāti un likumīgās intereses.

6. Dalībvalsts var lūgt ECB izbeigt ciešo sadarbību jebkurā brīdī, ja ir pagājuši trīs gadi, kopš *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts ECB pieņemtais lēmums par ciešas sadarbības izveidi. Lūgumā norāda iemeslus, kāpēc sadarbība izbeigta, tostarp attiecīgos gadījumos arī iespējamo nozīmīgo negatīvo ietekmi uz dalībvalstu fiskālajiem pienākumiem. Tādā gadījumā ECB nekavējoties rīkojas, lai pieņemtu lēmumu, ar ko ciešo sadarbību izbeidz, un norāda dienu, no kuras tas stājas spēkā, nepārsniedzot trīs mēnešu maksimālo laikposmu, pienācīgi ņemot vērā kredītiestāžu uzraudzības efektivitāti un likumīgās intereses. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. Ja iesaistītā dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, saskaņā ar 26. panta 8. punktu paziņo ECB pamatotus iebildumus pret to, ka ECB Padome ir noraidījusi Uzraudzības valdes lēmuma projektu, ECB Padome 30 dienu laikā sniedz atzinumu par dalībvalsts paustajiem pamatotajiem iebildumiem un, norādot iemeslus, apstiprina vai atsauc noraidījumu.

Ja ECB Padome apstiprina noraidījumu, minētā iesaistītā dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, var paziņot ECB, ka iespējamais lēmums, kas attiecas uz iespējamu Uzraudzības valdes grozītu lēmuma projektu, tai nebūs saistošs.

ECB tad atbild par iespēju pārtraukt vai izbeigt ciešo sadarbību ar šo dalībvalsti, pienācīgi ņemot vērā uzraudzības efektivitāti, un pieņem lēmumu šajā sakarā.

ECB jo īpaši ņem vērā šādus apsvērumus:

- a) vai šādas pārtraukšanas vai izbeigšanas neesamība varētu apdraudēt VUM integritāti un vai tai varētu būt nozīmīga negatīva ietekme uz dalībvalstu fiskālajiem pienākumiem;
- b) vai šādai pārtraukšanai vai izbeigšanai varētu būt nozīmīga negatīva ietekme uz fiskālajiem pienākumiem tajā dalībvalstī,

kura ir paziņojusi pamatotus iebildumus saskaņā ar 26. panta 8. punktu;

c) vai tā ir vai nav pārliecinājusies, ka attiecīgā valsts kompetentā iestāde ir pieņēmusi pasākumus, kas saskaņā ar ECB viedokli:

- nodrošina, ka kredītiestādēm dalībvalstī, kas paziņojusi pamatotus iebildumus saskaņā ar iepriekšējo daļu, nepiemēro labvēlīgāku režīmu kā kredītiestādēm citās iesaistītajās dalībvalstīs; un

- lai sasniegtu 1. pantā minētos mērķus un nodrošinātu atbilstību attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, ir tikpat efektīvi kā saskaņā ar šā punkta otro daļu pieņemtais ECB Padomes lēmums.

Minētos apsvērumus ECB izklāsta lēmumā un paziņo tos attiecīgajai dalībvalstij.

8. Ja iesaistītā dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, dalībvalsts, nepiekrīt Uzraudzības valdes lēmuma projektam, tā piecu darbadienu laikā pēc lēmuma projekta saņemšanas paziņo ECB Padomei pamatotus iebildumus. ECB Padome piecu darbadienu laikā pieņem lēmumu šajā jautājumā, pilnībā ņemot vērā minētos iebildumus, un rakstiski paskaidro lēmumu attiecīgajai dalībvalstij. Attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt ECB nekavējoties izbeigt ciešo sadarbību, un ar to saistītais lēmums tai nebūs saistošs.

9. Dalībvalsts, kura ir izbeigusi ciešo sadarbību ar ECB, nevar uzsākt jaunu ciešu sadarbību, pirms nav pagājuši trīs gadi no dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts ECB lēmums par ciešas sadarbības izbeigšanu.

8. pants

Starptautiskās attiecības

Neskarot dalībvalstu un citu Savienības iestāžu un struktūru, kas nav ECB, ietverot EBI, attiecīgās kompetences, saistībā ar uzdevumiem, kas ECB uzticēti ar šo regulu, ECB var veidot kontaktus un slēgt administratīvus nolīgumus ar uzraudzības iestādēm, starptautiskajām organizācijām un trešo valstu pārvaldes iestādēm, pienācīgi koordinējot to ar EBI. Minētie nolīgumi nerada juridiskus pienākumus Savienībai un tās dalībvalstīm.

III NODAĻA

ECB pilnvaras

9. pants

Uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras

1. Vienīgi nolūkā veikt tai ar šīs regulas 4. panta 1. un 2. punktu un 5. panta 2. punktu uzticētos uzdevumus ECB iesaistītajās dalībvalstīs attiecīgā gadījumā tiek uzskatīta par kompetento iestādi vai norīkoto iestādi, kā noteikts attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

Šajā pašā vienīgajā nolūkā ECB ir visas pilnvaras un pienākumi, kas izklāstīti šajā regulā. Tai arī ir visas pilnvaras un pienākumi, kādi saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem ir kompetentajām un norīkotajām iestādēm, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi. Konkrētāk, ECB ir pilnvaras, kas minētas šīs nodaļas 1. un 2. iedaļā.

Tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs ar šo regulu uzticēto uzdevumu veikšanai, ECB var norādījumu veidā pieprasīt, lai minētās valsts iestādes izmanto pilnvaras, kas tām piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajiem nosacījumiem, ja ar šo regulu šādas pilnvaras nav uzticētas ECB. Minētās valsts iestādes pilnībā informē ECB par minēto pilnvaru izmantošanu.

2. ECB izmanto šā panta 1. punktā minētās pilnvaras saskaņā ar 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem. ECB un valsts kompetentās iestādes, īstenojot attiecīgās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, cieši sadarbojas.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, attiecībā uz kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, ECB izmanto pilnvaras saskaņā ar 7. pantu.

1. iedaļa

Izmeklēšanas pilnvaras

10. pants

Informācijas pieprasījums

1. Neskarot 9. panta 1. punktā minētās pilnvaras un ievērojot attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, ECB šādām juridiskām vai fiziskām personām, ievērojot 4. pantu, var pieprasīt sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, tostarp informāciju, kas jāsniedz regulāros intervālos un īpašā formātā uzraudzības un saistītiem statistikas mērķiem:

- a) kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs;
- b) finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs;

c) jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs;

d) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs;

e) personām, kas pieder pie a) līdz d) apakšpunktā minētajām struktūrām;

f) trešām personām, ar ko a) līdz d) apakšpunktā minētās struktūras ir slēgušas ārpalpojumu līgumus par funkcijām vai darbībām.

2. Personas, kas minētas 1. punktā, sniedz pieprasīto informāciju. Noteikumi par dienesta noslēpumiem neatbrīvo minētās personas no pienākuma sniegt informāciju. Minētās informācijas sniegšana nav uzskatāma par dienesta noslēpuma izpaušanu.

3. Ja informāciju no juridiskām vai fiziskām personām, kas minētas 1. punktā, ECB iegūst tieši, tā dara šo informāciju pieejamu attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm.

11. pants

Vispārēja izmeklēšana

1. Lai izpildītu ar šo regulu uzticētos uzdevumus un ievērojot citus attiecīgos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, ECB var veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu attiecībā uz jebkuru 10. panta 1. punktā minēto personu, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas kādā no iesaistītajām dalībvalstīm.

Šajā nolūkā ECB ir tiesības:

- a) pieprasīt iesniegt dokumentus;
- b) pārbaudīt 10. panta 1. punktā minēto personu grāmatvedību un lietvedību un iegūt šādas grāmatvedības un lietvedības kopijas vai izrakstus;
- c) saņemt mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus no visām 10. panta 1. punktā minētajām personām vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem;
- d) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu.

2. Personas, kas minētas 10. panta 1. punktā, ir pakļautas izmeklēšanai, kas sāka, pamatojoties uz ECB lēmumu.

Ja persona kavē izmeklēšanas gaitu, valsts kompetentā iestāde no iesaistītās dalībvalsts, kurā atrodas attiecīgās telpas, saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniedz vajadzīgo palīdzību, tostarp 12. un 13. pantā minētajos gadījumos, lai atvieglotu ECB pieeju tādas juridiskās personas uzņēmējdarbības telpām, kas minēta 10. panta 1. punktā, nolūkā īstenot minētās tiesības.

12. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus un ievērojot citus attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, ECB saskaņā ar 13. pantu, iepriekš informējot attiecīgo valsts kompetento iestādi, var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas to juridisko personu uzņēmējdarbības telpās, kuras minētas 10. panta 1. punktā, un jebkuras citas tādas sabiedrības telpās, uz kuru attiecas uzraudzība uz konsolidētiem pamatiem saskaņā ar 4. panta 1. punkta g) apakšpunktu un kuras konsolidētās uzraudzības iestāde ir ECB. Ja tas nepieciešams pārbaudes pienācīgai veikšanai un efektivitātei, ECB var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot minētajām juridiskajām personām.

2. ECB amatpersonas un citas personas, ko ECB pilnvarojusi veikt pārbaudi uz vietas, drīkst iekļūt to juridisko personu uzņēmējdarbības telpās un teritorijā, uz kurām attiecas ECB pieņemtais lēmums par izmeklēšanu, un tām ir visas 11. panta 1. punktā paredzētās pilnvaras.

3. Juridiskās personas, kas minētas 10. pantā, ir pakļautas pārbaudēm uz vietas, pamatojoties uz ECB lēmumu.

4. Amatpersonas un citas pavadošās personas, kuras pilnvarojusi vai iecēlušas tās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde, kuras veikšana uzdots saskaņā ar šo pantu, attiecīgās iesaistītās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde sniedz tām nepieciešamo palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ciktāl tas nepieciešams pārbaudes veikšanai, šī palīdzība ietver uzņēmējdarbības telpu un uzskaites žurnālu vai reģistru aizzīmogošanu. Ja attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei šādu pilnvaru nav, tā izmanto pilnvaras lūgt nepieciešamo citu valsts iestāžu palīdzību.

5. Ja ECB amatpersonas un citas ECB pilnvarotas vai ieceltas pavadošās personas konstatē, ka persona pretojas pārbaudei, kuras veikšana uzdots saskaņā ar šo pantu, attiecīgās iesaistītās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde sniedz tām nepieciešamo palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ciktāl tas nepieciešams pārbaudes veikšanai, šī palīdzība ietver uzņēmējdarbības telpu un uzskaites žurnālu vai reģistru aizzīmogošanu. Ja attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei šādu pilnvaru nav, tā izmanto pilnvaras lūgt nepieciešamo citu valsts iestāžu palīdzību.

13. pants

Tiesu iestādes atļauja

1. Ja 12. panta 1. un 2. punktā paredzētajām pārbaudēm uz vietas vai 12. panta 5. punktā noteiktajai palīdzībai saskaņā ar valsts likumiem ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, tāda atļauja tiek pieprasīta.

2. Ja tiek pieprasīta šā panta 1. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda ECB lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētie piespiedu līdzekļi nav ne patvaļīgi, ne pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt ECB sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas ECB radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpti 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētie tiesību akti, un uz iespējamā pārkāpuma smagumu, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde neizskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt ECB lietas materiālos iekļauto informāciju. ECB lēmuma likumīgumu izskata vienīgi EST.

2. iedaļa

Īpašas uzraudzības pilnvaras

14. pants

Atļauja

1. Visus pieteikumus izsniegt atļauju uzsākt tādas kredītiestādes darbību, kura veiks uzņēmējdarbību iesaistītā dalībvalstī, iesniedz tās dalībvalsts valsts kompetentajām iestādēm, kurā kredītiestāde paredz veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar prasībām, kas noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs atbilst visiem minētās dalībvalsts attiecīgajos tiesību aktos noteiktajiem atļaujas izsniegšanas nosacījumiem, valsts kompetentā iestāde attiecīgajos valsts tiesību aktos noteiktajā termiņā pieņem lēmuma projektu ierosināt ECB izsniegt atļauju. Lēmuma projektu nosūta ECB un atļaujas izsniegšanas pieteikuma iesniedzējam. Citos gadījumos valsts kompetentā iestāde noraida pieteikumu izsniegt atļauju.

3. Uzskata, ka ECB ir pieņēmusi lēmuma projektu, ja vien ECB neizsaka iebildumus ilgākais desmit darbadienu laikā, ko pienācīgi pamatotos gadījumos var vienreiz pagarināt uz tādu pašu laikposmu. ECB izsaka iebildumus pret lēmuma projektu tikai tad, ja nav izpildīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos izklāstītie nosacījumi atļauju izsniegšanai. Noraidījuma iemeslus tā izklāsta rakstiski.

4. Valsts kompetentā iestāde paziņo par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 2. un 3. punktu, atļaujas izsniegšanas pieteikuma iesniedzējam.

5. Ievērojot 6. punktu, ECB pēc savas iniciatīvas, apspriedusies ar tās iesaistītās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā kredītiestāde veic uzņēmējdarbību, vai pēc šādas valsts kompetentās iestādes ierosinājuma, var anulēt atļauju gadījumos, kas paredzēti attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Ar šīm apspriedēm jo īpaši nodrošina, lai ECB, pirms tiek pieņemti lēmumi par anulēšanu, dotu valsts iestādēm pietiekamu laiku izlemt par nepieciešamajām korektīvajām darbībām, tostarp iespējamiem noregulējuma pasākumiem, un ņemtu tos vērā.

Ja valsts kompetentā iestāde, kura ir ierosinājusi izsniegt atļauju saskaņā ar 1. punktu, uzskata, ka atļauja ir jāanulē saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, tā iesniedz šādu ierosinājumu ECB. Tādā gadījumā ECB pieņem lēmumu par ierosinājumu anulēt atļauju, pilnībā ņemot vērā anulēšanas pamatojumu, ko iesniegusi valsts kompetentā iestāde.

6. Tiktāl, ciktāl valsts iestādes ir kompetentas regulēt kredītiestādes, gadījumos, kad valsts iestādes uzskata, ka atļaujas anulēšana kaitētu to darbību pienācīgai īstenošanai, kuras vajadzīgas noregulēšanai vai finanšu stabilitātes saglabāšanai, tās noteiktajā kārtībā informē ECB par iebildumiem, sīkāk izskaidrojot kaitējumu, ko šajā sakarībā izraisītu šāda anulēšana. Minētajos gadījumos ECB uz laiku, par ko tā un valsts iestādes ir savstarpēji vienojušās, atturas no anulēšanas. ECB var pagarināt minēto laikposmu, ja tā uzskata, ka ir panākts pietiekams progress. Ja ECB tomēr ar pamatotu lēmumu konstatē, ka valsts iestādes nav īstenojušas pienācīgas darbības, kas vajadzīgas finanšu stabilitātes saglabāšanai, atļaujas anulēšanu piemēro nekavējoties.

15. pants

Būtiskas līdzdalības iegūšanas izvērtējums

1. Neskarot 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos izņēmumus, katru paziņojumu par būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, un jebkuru ar to saistītu informāciju iesniedz tās dalībvalsts valsts kompetentajām iestādēm, kurā kredītiestāde veic uzņēmējdarbību saskaņā ar prasībām, kas izklāstītas attiecīgajos valsts tiesību aktos, kuru pamatā ir 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētie tiesību akti.

2. Valsts kompetentā iestāde izvērtē ierosināto būtiskas līdzdalības iegūšanu un nosūta ECB paziņojumu un priekšlikumu lēmumam izteikt vai neizteikt iebildumus pret minētās līdzdalības iegūšanu, pamatojoties 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajos tiesību aktos izklāstītajiem kritērijiem, vismaz desmit darbadienu laikā, pirms beidzas attiecīgajos Savienības tiesību aktos noteiktais vērtēšanas termiņš, un palīdz ECB saskaņā ar 6. pantu.

3. Lēmumu par to, vai izteikt iebildumus pret minētās līdzdalības iegūšanu, ECB pieņem, pamatojoties uz attiecīgajos Savienības tiesību aktos izklāstītajiem kritērijiem, un saskaņā ar minētajos tiesību aktos noteiktajām procedūrām un vērtēšanas termiņiem.

16. pants

Uzraudzības pilnvaras

1. Lai veiktu 4. panta 1. punktā minētos uzdevumus un neskarot citas ECB piešķirtās pilnvaras, ECB ir tiesības izmantot šā panta 2. punktā izklāstītās pilnvaras pieprasīt jebkurai kredītiestādei, finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai iesaistītajās dalībvalstīs agrīnā posmā veikt nepieciešamos pasākumus, lai risinātu attiecīgās problēmas jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) kredītiestāde neizpilda prasības, kas noteiktas 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajos tiesību aktos;
- b) ECB ir pierādījumi, ka kredītiestāde, visticamāk, nākamajos 12 mēnešos pārkāps 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto tiesību aktu prasības;
- c) pamatojoties uz konstatējumu – saistībā ar uzraudzības pārskatu saskaņā ar 4. panta 1. punkta f) apakšpunktu –, ka pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi, ko ieviešušas kredītiestādes, un šo iestāžu pašu kapitāls un likviditāte nenodrošina pareizu pārvaldību un to riska segumu.

2. Piemērojot 9. panta 1. punktu, ECB jo īpaši ir šādas pilnvaras:

- a) pieprasīt iestādēm turēt pašu kapitālu, kas pārsniedz kapitāla prasības, kuras noteiktas 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajos tiesību aktos attiecībā uz riska elementiem un riskiem, uz ko neattiecas attiecīgie Savienības tiesību akti;
- b) pieprasīt pastiprināt pasākumus, procesus, mehānismus un stratēģijas;
- c) pieprasīt iestādēm iesniegt plānu ar mērķi atjaunot atbilstību uzraudzības prasībām saskaņā ar 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem un noteikt termiņu tā īstenošanai, tostarp šā plāna uzlabojumus attiecībā uz darbības jomu un termiņu;
- d) pieprasīt iestādēm piemērot īpašu uzkrājumu politiku vai procedūras attiecībā uz aktīviem saistībā ar pašu kapitāla prasībām;
- e) ierobežot vai sašaurināt iestāžu uzņēmējdarbību, operācijas vai tīklu vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām, kuras rada pārmērīgu risku iestādes stabilitātei;
- f) pieprasīt mazināt risku, kas saistīts ar iestāžu darbībām, pakalpojumiem un sistēmām;

- g) pieprasīt iestādēm ierobežot mainīgo atlīdzību kā procentuālu daļu no kopējiem neto ieņēmumiem, ja tas nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu;
- h) pieprasīt iestādēm izmantot neto peļņu, lai stiprinātu pašu kapitālu;
- i) ierobežot vai aizliegt iestādei veikt peļņas sadali akcionāriem, dalībniekiem vai pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu turētājiem, ja aizliegums nerada iestādes saistību neizpildes gadījumu;
- j) uzlikt papildu vai biežākas pārskatu sniegšanas prasības, tostarp pārskatu sniegšanu par kapitāla un likviditātes pozīcijām;
- k) noteikt īpašas likviditātes prasības, tostarp ierobežojumus termiņu nesakritībai starp aktīviem un pasīviem;
- l) pieprasīt papildu informāciju;
- m) jebkurā brīdī atbrīvot no darba kredītiestāžu vadības struktūru locekļus, kas nepilda 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

17. pants

Uzņēmējas dalībvalsts iestāžu pilnvaras un sadarbība uzraudzības uz konsolidētiem pamatiem jomā

1. Attiecīgajos Savienības tiesību aktos iesaistītajām dalībvalstīm noteiktās procedūras attiecībā uz kredītiestādēm, kuras vēlas dibināt filiāli vai īstenot pakalpojumu sniegšanas brīvību citas dalībvalsts teritorijā, un saistītās piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetences attiecas tikai uz tiem uzdevumiem, kuri ar 4. pantu nav uzdoti ECB.
2. Attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzētie noteikumi par sadarbību starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm saistībā ar konsolidētas uzraudzības veikšanu ir piemērojami tiktāl, ciktāl ECB ir vienīgā iesaistītā kompetentā iestāde.
3. Veicot 4. un 5. pantā pantā noteiktos uzdevumus, ECB ievēro tainīgu līdzsvaru starp visām iesaistītajām dalībvalstīm saskaņā ar 6. panta 8. punktu un attiecībās ar neiesaistītajām dalībvalstīm ievēro līdzsvaru starp piederības un uzņēmējām dalībvalstīm, kā noteikts attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

18. pants

Administratīvie sodi

1. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, gadījumos, kad kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas

finanšu pārvaldītājsabiedrības ar nolūku vai nolaidības dēļ pārkāpj attiecīgo tieši piemērojamo Savienības tiesību aktu prasības, saistībā ar kurām saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem kompetentajām iestādēm dod iespēju piemērot administratīvos naudas sodus, ECB var piemērot administratīvos naudas sodus līdz pārkāpuma dēļ gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu divkārsai summai, ja tādus var noteikt, vai līdz 10 % no juridiskās personas kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā, kā noteikts attiecīgajos Savienības tiesību aktos, vai šāda veida citus naudas sodus, kā var būt paredzēts attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

2. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrības meitas sabiedrība, attiecīgais kopējais gada apgrozījums, kas minēts 1. punktā, ir kopējais gada apgrozījums, kas norādīts galvenās mātes sabiedrības konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu.

3. Piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Nosakot vajadzību piemērot sankciju un nosakot atbilstīgo sankciju, ECB rīkojas saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

4. ECB piemēro šo pantu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem, tostarp vajadzības gadījumā saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 2532/98 izklāstītajām procedūrām.

5. Gadījumos, kas nav paredzēti šā panta 1. punktā, ja ECB tas vajadzīgs tai ar šo regulu uzticēto uzdevumu veikšanai, tā var pieprasīt valsts kompetentajām iestādēm uzsākt procedūru ar mērķi rīkoties, lai nodrošinātu, ka tiek piemērotas atbilstīgas sankcijas saskaņā ar 4. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem un attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, ar kuriem piešķir īpašas pilnvaras, kas attiecīgajā brīdī nav prasītas Savienības tiesību aktos. Valsts kompetento iestāžu piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

Šā punkta pirmo daļu jo īpaši piemēro naudas sodiem, ko piemēro kredītiestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponē attiecīgās direktīvas, un visiem administratīvajiem sodiem vai pasākumiem, ko piemēro kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības valdes locekļiem vai jebkurām citām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības veikto pārkāpumu.

6. ECB publicē visus sodus, kas minēti 1. punktā, neatkarīgi no tā, vai par tiem ir iesniegta vai nav iesniegta pārsūdzība, attiecīgajos Savienības tiesību aktos noteiktajos gadījumos un ievērojot šajos tiesību aktos izklāstītos nosacījumus.

7. Neskarot 1.līdz 6. punktu, ECB, lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, ECB noteikumu vai ECB lēmumu pārkāpuma gadījumā var piemērot sankcijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2532/98.

IV NODAĻA

Organizatoriskie principi

19. pants

Neatkarība

1. ECB, veicot uzdevumus, kas tai uzticēti ar šo regulu, un valstu kompetentās iestādes, strādājot VUM, rīkojas neatkarīgi. Uzraudzības valdes un vadības komitejas locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi visas Savienības interesēs un nelūdz vai nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, nevienas dalībvalsts valdības vai citas publiskas vai privātas iestādes norādījumus.

2. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un dalībvalstu valdības un jebkuras citas struktūras respektē šo neatkarību.

3. Pēc tam, kad Uzraudzības valde ir izskatījusi vajadzību pēc rīcības kodeksa, ECB Padome izstrādā un publicē rīcības kodeksu banku uzraudzībā iesaistītajam ECB personālam un vadībai, jo īpaši attiecībā uz interešu konfliktiem.

20. pants

Pārskatatbildība un pārskatu sniegšana

1. ECB atbild par šīs regulas īstenošanu Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar šo nodaļu.

2. ECB katru gadu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eurogrupai iesniedz pārskatu par to uzdevumu izpildi, kuri tai uzticēti ar šo regulu, tostarp informāciju par iecerēto struktūras attīstību un 30. pantā minēto uzraudzības maksu kopsummu.

3. ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētājs publiski iesniedz šo pārskatu Eiropas Parlamentam un Eurogrupai jebkuras iesaistītās dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, pārstāvju klātbūtnē.

4. Pēc Eurogrupas lūguma ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētājs par ECB uzticēto uzraudzības uzdevumu izpildi var tikt uzklauts Eurogrupā jebkuras iesaistītās dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, pārstāvju klātbūtnē.

5. Pēc Eiropas Parlamenta lūguma ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētājs piedalās Eiropas Parlamenta kompetento komiteju rīkotās noklausīšanās par ECB uzticēto uzraudzības uzdevumu izpildi.

6. ECB mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko tai uzdod Eiropas Parlaments vai Eurogrupa, saskaņā ar pašas procedūrām un jebkuras iesaistītās dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, pārstāvju klātbūtnē.

7. Kad Eiropas Revīzijas palāta pārbauda ECB vadības darbības efektivitāti saskaņā ar ECBS statūtu un ECB statūtu 27.2. pantu, tā arī ņem vērā uzraudzības uzdevumus, kas ECB ir uzticēti ar šo regulu.

8. ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētājs pēc lūguma rīko konfidenciālas slēgtas mutiskas diskusijas ar Eiropas Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekiem par tās uzraudzības uzdevumiem, ja šādas apspriedes ir vajadzīgas, lai īstenotu Eiropas Parlamenta pilnvaras saskaņā ar LESD. Eiropas Parlaments un ECB noslēdz nolīgumu par šādu diskusiju organizēšanas detalizētu kārtību, lai nodrošinātu pilnīgu konfidencialitāti saskaņā ar konfidencialitātes pienākumiem, kas ECB uzlikti kā kompetentajai iestādei saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

9. Gadījumos, kad Eiropas Parlaments veic izmeklēšanu, ECB lojāli sadarbojas, ievērojot LESD. ECB un Eiropas Parlaments slēdz atbilstīgas vienošanās par praktisko kārtību demokrātiskās pārskatatbildības īstenošanai un ar šo regulu ECB uzticēto uzdevumu izpildes uzraudzībai. Minētās vienošanās *inter alia* ietver informācijas pieejamību, sadarbību izmeklēšanas jomā un informāciju par ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētāja atlases procedūru.

21. pants

Valstu parlamenti

1. Iesniedzot 20. panta 2. punktā paredzēto pārskatu, ECB vienlaikus to nosūta tieši iesaistīto dalībvalstu parlamentiem.

Valstu parlamenti var iesniegt ECB pamatotas piezīmes par šo pārskatu.

2. Iesaistīto dalībvalstu parlamenti, izmantojot savas procedūras, var lūgt rakstisku ECB atbildi uz jebkuru piezīmi vai jautājumu, kuru tie iesnieguši ECB saistībā ar ECB uzdevumiem saskaņā ar šo regulu.

3. Iesaistītās dalībvalsts parlaments var uzaicināt Uzraudzības valdes priekšsēdētāju vai locekli kopā ar valsts kompetentās iestādes pārstāvi piedalīties viedokļu apmaiņā par kredītiestāžu uzraudzību minētajā dalībvalstī.

4. Šī regula neskar valstu tiesību aktos paredzēto valstu kompetento iestāžu pārskatatbildību pret valstu parlamentiem par to uzdevumu veikšanu, kas ar šo regulu nav uzticēti ECB, un par darbībām, kuras tās veikušas saskaņā ar 6. pantu.

22. pants

Taisnīgs process uzraudzības lēmumu pieņemšanai

1. Pirms tiek pieņemti uzraudzības lēmumi saskaņā ar 4. pantu un III nodaļa 2. iedaļu, ECB dod iespēju tikt uzklausītām tām personām, kuru lieta tiek izskatīta. ECB balsta lēmumus vienīgi uz iebildumiem, par kuriem attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja sniegt komentārus.

Pirmo daļu nepiemēro, ja ir jārikojas steidzami, lai novērstu būtisku kaitējumu finanšu sistēmai. Tādā gadījumā ECB var pieņemt pagaidu lēmumu, un tā sniedz attiecīgajām personām iespēja tikt uzklausītām iespējami drīz pēc lēmuma pieņemšanas.

2. Lietas izskatīšanā pilnībā ievēro attiecīgo personu tiesības uz aizstāvību. Šīs personas ir tiesīgas piekļūt ECB lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju.

ECB lēmumos norāda iemeslus, kuri ir šo lēmumu pamatā.

23. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

ECB nodrošina, lai tiktu ieviesti efektīvi mehānismi ziņošanai par kredītiestāžu, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, vai iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu veiktiem 4. panta 3. punktā minēto tiesību aktiem pārkāpumiem, tostarp konkrētas procedūras ziņojumu par pārkāpumu saņemšanai un turpmākiem pasākumiem. Šādas procedūras atbilst attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un nodrošina šādu principu piemērošanu: pienācīga aizsardzība personām, kas ziņo par pārkāpumiem, personas datu aizsardzība un pienācīga apsūdzētās personas aizsardzība.

24. pants

Administratīvā pārskatīšanas padome

1. ECB izveido Administratīvo pārskatīšanas padomi, lai tā veiktu to lēmumu iekšēju administratīvu pārskatīšanu, ko pieņēmusi ECB, īstenojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, pēc tam, kad ir iesniegts pārskatīšanas pieprasījums saskaņā ar 5. punktu. Iekšējās administratīvās pārskatīšanas darbības joma attiecas uz šādu lēmumu procesuālo un materiāltiesisko atbilstību šai regulai.

2. Administratīvajā pārskatīšanas padomē ir piecas personas no dalībvalstīm; šīm personām ir laba reputācija un tās var apliecināt pietiekami augsta līmeņa atbilstīgas zināšanas un darba pieredzi (tostarp pieredzi uzraudzības jomā) banku vai citu finanšu pakalpojumu jomā, izņemot ECB pašreizējo personālu, kā arī to kompetento iestāžu vai citu valsts vai Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pašreizējo personālu, kas ir iesaistītas to uzdevumu veikšanā, kas piešķirti ECB ar šo regulu. Administratīvajai pārskatīšanas padomei ir pietiekami resursi un kompetence, lai izvērtētu ECB pilnvaru īstenošanu saskaņā ar šo regulu. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļus un divus aizstājējus ieceļ ECB uz piecu gadu termiņu (ko var pagarināt vienu reizi) pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts aicinājums izteikt interesi. Tiem nav saistoši nekādi norādījumi.

3. Administratīvā pārskatīšanas padome lēmumus pieņem, pamatojoties uz vismaz trīs locekļu balsu vairākumu no tās pieciem locekļiem.

4. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi rīkojas neatkarīgi un sabiedrības interesēs. Šajā nolūkā viņi iesniedz publisku saistību deklarāciju un publisku deklarāciju par jebkādam tiešām vai netiešām interesēm, kuras varētu uzskatīt par tādām, kas ietekmē viņu neatkarību, vai par šādu interešu neesamību.

5. Jebkura fiziska vai juridiska persona 1. punktā minētajos gadījumos var pieprasīt, lai tiktu pārskatīts ECB lēmums, kas ir pieņemts saskaņā ar šo regulu un kas ir adresēts šai personai vai tieši un individuāli skar šo personu. Pieprasījumu pārskatīt ECB Padomes lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 7. punktu, nepieņem.

6. Katru pārskatīšanas pieprasījumu, tostarp tā pamatojumu, noformē rakstiski un iesniedz ECB viena mēneša laikā pēc dienas, kad šis lēmums paziņots personai, kas pieprasījusi pārskatīšanu, vai, ja tas nenotiek, viena mēneša laikā pēc dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms, atkarībā no apstākļiem.

7. Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par pārskatīšanas pieņemamību, Administratīvā pārskatīšanas padome sniedz atzinumu laikposmā, kas atbilst jautājuma steidzamībai un kas nav ilgāks par diviem mēnešiem pēc pieprasījuma saņemšanas, un nodod šo lietu Uzraudzības valdei jauna lēmuma projekta sagatavošanai. Uzraudzības valde ņem vērā Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu un nekavējoties iesniedz ECB Padomei jaunu lēmuma projektu. Ar jauno lēmuma projektu atceļ sākotnējo lēmumu, aizstāj to ar identiska satura lēmumu vai aizstāj to ar grozītu lēmumu. Jauno lēmuma projektu uzskata par pieņemtu, ja vien ECB Padome neizsaka iebildumus ilgākais desmit darbadienu laikā.

8. Saskaņā ar 5. punktu iesniegts lēmuma pārskatīšanas pieprasījums neaptur lēmuma piemērošanu. Tomēr, ja ECB Padome uzskata, ka apstākļi to prasa, tā pēc Administratīvās pārskatīšanas padomes priekšlikuma var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

9. Saskaņā ar šo pantu veiktās darbības, proti, Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinuma sniegšana, Uzraudzības valdes jaunā lēmuma projekta sagatavošana un ECB Padomes lēmuma pieņemšana, tiek pamatotas un darītas zināmas pusēm.

10. ECB pieņem lēmumu, ar ko nosaka Administratīvās pārskatīšanas padomes darbības noteikumus.

11. Šis pants neskar tiesības ierosināt tiesvedību EST saskaņā ar Līgumiem.

25. pants

Nodalīšana no monetārās politikas funkcijām

1. Veicot tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, ECB tiecas tikai uz šajā regulā minētajiem mērķiem.

2. ECB veic ar šo regulu uzticētos uzdevumus, neskarot monetārās politikas un visus citus uzdevumus un atsevišķi no tiem. ECB uzdevumi saistībā ar monetāro politiku netraucē un neietekmē to uzdevumu veikšanu, kuri ECB uzticēti ar šo regulu. Turklāt to uzdevumu veikšana, kuri ECB uzticēti ar šo regulu, netraucē ECB uzdevumus saistībā ar ESRK vai visus citus uzdevumus. ECB ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tā izpildījusi šo noteikumu. Uzdevumi, kas ECB uzticēti ar šo regulu, neietekmē tās monetārās politikas darījuma partneru maksātspējas pastāvīgu pārraudzību.

Personāls, kas iesaistīts to uzdevumu veikšanā, kas ECB uzticēti ar šo regulu, ir organizatoriski nodalīts no personāla, kas ir iesaistīts citu ECB uzticēto uzdevumu veikšanā, un uz to attiecas atsevišķa pakļautības kārtība.

3. Piemērojot 1. un 2. punktu, ECB pieņem un dara zināmus atklātībai visus nepieciešamos iekšējos noteikumus, tostarp noteikumus par dienesta noslēpumu un par informācijas apmaiņu starp divām funkcionālām jomām.

4. ECB nodrošina, lai ECB Padomes darbība būtu pilnībā diferencēta attiecībā uz monetārajām un uzraudzības funkcijām. Šāda diferenciacija ietver stingri nodalītas sanāksmes un darba kārtības.

5. Lai nodrošinātu monetārās politikas un uzraudzības uzdevumu nodalīšanu, ECB izveido vidutāju grupu. Šī grupa risina

attiecīgo iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu izteikto viedokļu atšķirības saistībā ar ECB Padomes iebildumiem pret Uzraudzības valdes lēmuma projektu. Šajā grupā iekļauj vienu locekli no katras iesaistītās dalībvalsts, un to izraugās katra dalībvalsts no ECB Padomes un Uzraudzības valdes locekļiem; tā pieņem lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu, un katram loceklim ir viena balss. ECB pieņem un publisko regulu, ar ko izveido šādu vidutāju grupu un tās reglamentu.

26. pants

Uzraudzības valde

1. ECB uzticēto uzdevumu plānošanu un izpildi pilnībā veic iekšēja struktūra, kuras sastāvā ir tās priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks, kas iecelti saskaņā ar 3. punktu, un četri ECB pārstāvji, kas iecelti saskaņā ar 5. punktu, un viens valsts kompetentās iestādes pārstāvis no katras iesaistītās dalībvalsts ("Uzraudzības valde"). Visi Uzraudzības valdes locekļi darbojas visas Savienības interesēs.

Ja kompetentā iestāde nav centrālā banka, šajā punktā minētais Uzraudzības valdes loceklis var nolemt ņemt līdzi dalībvalsts centrālās bankas pārstāvi. Piemērojot 6. punktā minēto balsosšanas procedūru, jebkuras dalībvalsts iestāžu pārstāvjus kopā uzskata par vienu locekli.

2. Saskaņā ar šo regulu iecelot Uzraudzības valdes locekļus, ievēro dzimumu līdzsvara, pieredzes un kvalifikācijas principus.

3. Pēc Uzraudzības valdes uzklaušanās ECB iesniedz Eiropas Parlamentam apstiprināšanai priekšlikumu par priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka iecelšanu. Pēc šā priekšlikuma apstiprināšanas Padome pieņem īstenošanas lēmumu iecelt Uzraudzības valdes priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku. Priekšsēdētāju izraugās, pamatojoties uz atklātu atlases procedūru, par ko pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi, no personām, kam ir atzīta reputācija un pieredze banku un finanšu jautājumos un kas nav ECB Padomes locekļi. Uzraudzības valdes priekšsēdētāja vietnieku izraugās no ECB Valdes locekļiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, neņemot vērā to Padomes locekļu balsis, kuri pārstāv neiesaistītās dalībvalstis.

Pēc iecelšanas priekšsēdētājs ir pilnas slodzes speciālists un nevar ieņemt citus amatus valsts kompetentajās iestādēs. Priekšsēdētāja amata pilnvaru laiks ir pieci gadi, un to nepagarina.

4. Ja Uzraudzības valdes priekšsēdētājs vairs neatbilst pienākumu izpildes nosacījumiem vai ir atzīts par vainīgu nopietnā pārkāpumā, pēc ECB priekšlikuma, ko apstiprinājis Eiropas Parlaments, Padome var pieņemt īstenošanas lēmumu atbrīvot priekšsēdētāju no ieņemamā amata. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, neņemot vērā to Padomes locekļu balsis, kuri pārstāv neiesaistītās dalībvalstis.

Pēc Uzraudzības valdes priekšsēdētāja vietnieka kā ECB Valdes locekļa obligātās pensionēšanās, kas atzīta saskaņā ar ECBS un ECB Statūtiem, Padome pēc ECB priekšlikuma, ko apstiprinājis Eiropas Parlaments, var pieņemt īstenošanas lēmumu atbrīvot priekšsēdētāja vietnieku no ieņemamā amata. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, neņemot vērā to Padomes locekļu balsis, kuri pārstāv neiesaistītās dalībvalstis.

Minētajos nolūkos Eiropas Parlaments vai Padome var informēt ECB, ka tie uzskata, ka nosacījumi Uzraudzības valdes priekšsēdētāja vai priekšsēdētāja vietnieka atbrīvošanai no ieņemamā amata ir izpildīti, un ECB sniedz atbildi.

5. Četri ECB Padomes ieceltie ECB pārstāvji neveic pienākumus, kas tieši saistīti ar ECB monetārajām funkcijām. Visiem ECB pārstāvjiem ir balsstiesības.

6. Uzraudzības valdes lēmumus pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss. Ja ir vienāds balsu skaits, izšķirošā balss ir priekšsēdētājam.

7. Atkāpjoties no šā panta 6. punkta, Uzraudzības valde saskaņā ar 4. panta 3. punktu pieņem lēmumus par regulu pieņemšanu, pamatojoties uz tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu, kā noteikts LES 16. panta 4. punktā un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem, kas pievienots LES un LESD, 3. pantā attiecībā uz locekļiem, kuri pārstāv iesaistīto dalībvalstu iestādes. Katram no četriem ECB Padomes ieceltajiem ECB pārstāvjiem ir viena balss, kas atbilst pārējo locekļu vidējai balsij.

8. Neskarot 6. pantu, Uzraudzības valde veic sagatavošanas darbu attiecībā uz ECB uzticētajiem uzraudzības uzdevumiem un iesniedz ECB Padomei pabeigtus lēmumu projektus, kas ECB Padomei pēc tam jāpieņem, saskaņā ar procedūru, kas jānosaka ECB. Lēmumu projektus vienlaikus nosūta attiecīgo dalībvalstu valsts kompetentajām iestādēm. Lēmuma projektu uzskata par pieņemtu, ja ECB Padome termiņā, kas jānosaka iepriekšminētajās procedūrās, bet kas nepārsniedz desmit darbadienas, nebūs izteikusi pret to iebildumus. Tomēr, ja iesaistītā dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, nepiekrīt Uzraudzības valdes lēmuma projektam, piemēro 7. panta 8. punktā noteikto procedūru. Ārkārtas situācijās minētais termiņš nepārsniedz 48 stundas. Ja ECB Padome izsaka iebildumus pret lēmuma projektu, tā rakstiski paziņo savas rīcības iemeslus, jo īpaši izklāstot monetārās politikas jautājumus. Ja pēc ECB Padomes izteiktajiem iebildumiem lēmumu groza, iesaistītā dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, var paziņot ECB par savām pamatotām pretenzijām pret ECB iebildumiem, un tad piemēro 7. panta 7. punktā noteikto procedūru.

9. Sekretariāts atbalsta Uzraudzības valdes darbu, tostarp sagatavo sanāksmes pilnu darba laiku.

10. Uzraudzības valde, balsojot saskaņā ar 6. punktā izklāstītajiem noteikumiem, no tās locekļiem izveido vadības komiteju, kuras sastāvs ir šaurāks un kura atbalsta tās darbu, tostarp sagatavo sanāksmes.

Uzraudzības valdes vadības komitejai nav lēmumu pieņemšanas pilnvaru. Vadības komiteju vada Uzraudzības valdes priekšsēdētājs vai izņēmuma gadījumos, kad priekšsēdētājs nevar piedalīties, – priekšsēdētāja vietnieks. Vadības komitejas sastāvs nodrošina taisnīgu līdzsvaru un rotāciju starp valstu kompetentajām iestādēm. Tajā ir ne vairāk kā desmit locekļi, tostarp priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un viens papildu pārstāvis no ECB. Vadības komiteja pilda tai uzticētos sagatavošanas uzdevumus visas Savienības interesēs, un tā strādā pilnīgi pārredzami kopā ar Uzraudzības valdi.

11. Komisijas pārstāvis pēc uzaicinājuma var piedalīties Uzraudzības valdes sanāksmēs kā novērotājs. Novērotājiem nav piekļuves konfidenciālai informācijai, kas attiecas uz atsevišķām iestādēm.

12. ECB Padome pieņem iekšējos noteikumus, kuros ir sīki izklāstīta tās saikne ar Uzraudzības valdi. Uzraudzības valde pieņem savu reglamentu, balsojot saskaņā ar 6. punktā izklāstītajiem noteikumiem. Abus minēto noteikumu kopumus publisko. Uzraudzības valdes reglamentā nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visām iesaistītajām dalībvalstīm.

27. pants

Dienesta noslēpums un informācijas apmaiņa

1. Uzraudzības valdes locekļiem, ECB personālam un personālam, ko norīkojušas iesaistītās dalībvalstis un kas veic uzraudzības pienākumus, pat pēc pienākumu pildīšanas izbeigšanas ir jāievēro dienesta noslēpuma prasības, kas izklāstītas ECBS un ECB Statūtu 37. pantā un attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

ECB nodrošina, lai personām, kas tieši vai netieši, pastāvīgi vai laiku pa laiku sniedz kādus pakalpojumus saistībā ar uzraudzības pienākumu izpildi, tiktu piemērotas līdzvērtīgas dienesta noslēpuma prasības.

2. Ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus, ECB ir atļauta informācijas apmaiņa ar valsts vai Savienības iestādēm un strukturām gadījumos, kad attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzēts, ka valsts kompetentās iestādes drīkst atklāt informāciju šīm strukturām, vai kad dalībvalstis var paredzēt šādu atklāšanu saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

28. pants

Resursi

ECB ir atbildīga par to finanšu resursu un cilvēku resursu iedalīšanu, kas vajadzīgi, lai izpildītu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

29. pants

Budžets un gada pārskati

1. ECB izdevumi par to uzdevumu veikšanu, kuri tai uzticēti ar šo regulu, ir identificējami atsevišķi ECB budžetā.

2. ECB 20. pantā minētajā pārskatā sniedz sīku informāciju par tās uzraudzības uzdevumiem paredzēto budžetu. ECB gada pārskati, kas sagatavoti un publicēti saskaņā ar ECBS statūtu un ECB statūtu 26.2. pantu, ietver ienākumus un izdevumus, kas saistīti ar uzraudzības uzdevumiem.

3. Atbilstīgi ECBS statūtu un ECB statūtu 27.1.pantam veic revīziju gada pārskatu iedaļai par uzraudzību.

30. pants

Uzraudzības maksas

1. ECB iekasē gada uzraudzības maksu no kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, un kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiālēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs. Maksas sedz izdevumus, kuri ECB radušies saistībā ar uzdevumiem, kas tai uzticēti saskaņā ar šīs regulas 4. līdz 6. pantu. Šīs maksas nepārsniedz ar šiem uzdevumiem saistītos izdevumus.

2. No kredītiestādes vai filiāles iekasējamās maksas apjomu aprēķina saskaņā ar ECB noteikto kārtību, un ECB to iepriekš publicē.

Pirms šādas kārtības noteikšanas ECB rīko atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, un publicē abu minēto rezultātus.

3. Maksas aprēķina augstākajā konsolidācijas līmenī iesaistītajās dalībvalstīs, un šā aprēķina pamatā ir objektīvi kritēriji, kas saistīti ar attiecīgās kredītiestādes nozīmīgumu un riska profilu, tostarp tās riska svērtajiem aktīviem.

Konkrēta kalendārā gada uzraudzības maksas aprēķina pamatā ir izdevumi, kas attiecas uz kredītiestāžu un filiāļu uzraudzību attiecīgajā gadā. ECB var pieprasīt ar gada uzraudzības maksu saistītus avansa maksājumus, kuru pamatā ir saprātīgas aplēses. Pirms lēmuma pieņemšanas par galīgo maksu ECB sazinās ar

valsts kompetento iestādi, lai nodrošinātu to, ka uzraudzības izmaksas joprojām ir izmaksu ziņā lietderīgas un saprātīgas visām attiecīgajām kredītiestādēm un filiālēm. ECB paziņo kredītiestādēm un filiālēm informāciju par gada uzraudzības maksas aprēķina pamatu.

4. ESC sniedz pārskatus saskaņā ar 20. pantu.

5. Šis pants neskar valsts kompetento iestāžu tiesības iekasēt maksas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un – ciktāl uzraudzības uzdevumi nav uzticēti ECB vai attiecībā uz izmaksām, kas rodas, īstenojot sadarbību ar ECB, palīdzot ECB un rīkojoties tās uzdevumā, – saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un ievērojot kārtību, kas paredzēta šīs regulas īstenošanai, tostarp tās 6. un 12. pantu.

31. pants

Personāls un personāla apmaiņa

1. ECB kopā ar visām valstu kompetentajām iestādēm nosaka pasākumus, lai nodrošinātu atbilstīgu personāla apmaiņu un pagaidu norīkošanu starp ECB un valsts kompetentajām iestādēm un valsts kompetento iestāžu starpā.

2. Vajadzības gadījumā ECB var pieprasīt, lai valsts kompetento iestāžu uzraudzības komandas, kuras veic uzraudzības pasākumus attiecībā uz kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas atrodas kādā no iesaistītajām dalībvalstīm, saskaņā ar šo regulu iesaista arī personālu no citu iesaistīto dalībvalstu valsts kompetentajām iestādēm.

3. ECB nosaka un uztur spēkā vispārējas un oficiālas procedūras, tostarp ētikas procedūras, un samērīgus laikposmus, lai iepriekš izvērtētu un novērstu iespējamus interešu konfliktus, kas izriet no uzraudzības darbībās iesaistītu Uzraudzības valdes locekļu un ECB darbinieku turpmākas nodarbinātības divu gadu laikā, un nodrošina atbilstīgu informācijas atklāšanu, ņemot vērā piemērojamos datu aizsardzības noteikumus.

Minētās procedūras neskar stingrāku valsts noteikumu piemērošanu. Attiecībā uz Uzraudzības valdes locekļiem, kas ir valsts kompetento iestāžu pārstāvji, minētās procedūras nosaka un īsteno sadarbībā ar valsts kompetentajām iestādēm, neskarot piemērojamos valsts tiesību aktus.

Attiecībā uz ECB darbiniekiem, kas ir iesaistīti uzraudzības darbībās, minētajās procedūrās nosaka amata kategorijas, uz kurām attiecas šāds izvērtējums, kā arī laikposmus, kas ir samērīgi ar šo darbinieku pienākumiem laikā, kad tie strādā ECB un veic uzraudzības darbības.

4. Panta 3. punktā minētās procedūras paredz, ka ECB izvērtē, vai ir kādi iebildumi pret to, ka Uzraudzības valdes locekļi pēc to amata pilnvaru termiņa beigām veic algotu darbu privātā sektora iestādēs, uz kurām attiecas ECB uzraudzības pienākums.

Panta 3. punktā minētās procedūras parasti piemēro divus gadus pēc tam, kad ir beidzies Uzraudzības valdes locekļu amata pilnvaru termiņš, un pienācīgi pamatotos gadījumos tās var pielāgot, samērojot ar minētā pilnvaru termiņa laikā veiktajiem pienākumiem un minētā termiņa ilgumu.

5. ECB gada pārskatā saskaņā ar 20. pantu ietver sīku informāciju, tostarp statistikas datus, par 3. un 4. punktā minēto procedūru piemērošanu.

V NODAĻA

Vispārīgi un nobeiguma noteikumi

32. pants

Pārskatīšana

Līdz 2015. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc trim gadiem Komisija publicē pārskatu par šīs regulas piemērošanu, īpaši uzsverot tādas iespējamās ietekmes pārraudzību, kas skar iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Pārskatā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- a) VUM darbību EFUS un ECB uzraudzības darbību ietekmi uz visas Savienības interesēm un finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus saskaņotību un integritāti, tostarp tā iespējamo ietekmi uz valstu banku sistēmu struktūrām Savienībā, un par sadarbības un informācijas apmaiņas pasākumu efektivitāti starp VUM un neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- b) uzdevumu sadalījumu starp ECB un valstu kompetentajām iestādēm VUM, ECB pieņemtās darba organizācijas praktiskās kārtības efektivitāti un VUM ietekmi uz pārējo uzraudzības kolēģiju darbību;
- c) ECB uzraudzības un sankciju piemērošanas pilnvaru efektivitāti un papildu sankciju piemērošanas pilnvaru piešķiršanas ECB lietderību, tostarp attiecībā uz personām, kas nav kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības;
- d) to pasākumu piemērotību, kas noteikti attiecībā uz makropudenciāliem uzdevumiem un instrumentiem saskaņā ar 5. pantu un atļauju piešķiršanu un atcelšanu saskaņā ar 14. pantu;

- e) neatkarības un pārskatatbildības noteikumu efektivitāti;
- f) ECB un EBI mijiedarbību;
- g) pārvaldības pasākumu piemērotību, tostarp par Uzraudzības valdes sastāvu un balsošanas kārtību tajā, un tās attiecībām ar ECB Padomi, kā arī par sadarbību Uzraudzības valdē starp dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un citām VUM iesaistītajām dalībvalstīm;
- h) ECB un neiesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu mijiedarbību un par VUM ietekmi uz minētajām dalībvalstīm;
- i) tiesību aizsardzības mehānisma efektivitāti attiecībā pret ECB lēmumiem;
- j) VUM izmaksu lietderību;
- k) 7. panta 6. punkta, 7. panta 7. punkta un 7. panta 8. punkta piemērošanas iespējamo ietekmi uz VUM darbību un integritāti;
- l) to, cik efektīvi ECB ir nošķirtas uzraudzības un monetārās politikas funkcijas un cik efektīvi ir nošķirti uzraudzības uzdevumiem paredzētie finanšu resursi no ECB budžeta, ņemot vērā visus attiecīgo juridisko noteikumu grozījumus, tostarp primāro tiesību aktu līmeni;
- m) VUM pieņemto uzraudzības lēmumu fiskālo ietekmi uz iesaistītajām dalībvalstīm un jebkādu izmaiņu ietekmi attiecībā uz neregulējuma finansēšanas mehānismiem;
- n) iespējām turpināt attīstīt VUM, ņemot vērā visus attiecīgo noteikumu grozījumus, tostarp primāro tiesību aktu līmeni, un ņemot vērā to, vai loģiskais pamatojums noteikumiem par iestādēm šajā regulā vairs nepastāv, tostarp par iespēju pilnībā saskaņot dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, un citu iesaistīto dalībvalstu tiesības un pienākumus.

Pārskatu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisija vajadzības gadījumā sniedz saistītos priekšlikumus.

33. pants

Pārejas noteikumi

- 1. Līdz 2014. gada 4. maijam ECB publicē 6. panta 7. punktā minēto sistēmu.

2. ECB uzņemas tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus 2014. gada 4. novembrī, ievērojot īstenošanas kārtību un pasākumus, kas izklāstīti šajā punktā.

Pēc 2013. gada 3. novembra ECB ar regulām vai lēmumiem paziņo sīku darbības kārtību ar šo regulu uzticēto uzdevumu īstenošanai.

No 2013. gada 3. novembra ECB sūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ceturksņa pārskatus par panākumiem šīs regulas praktiskajā īstenošanā.

Ja, pamatojoties uz šā punkta trešajā daļā minētajiem pārskatiem, un pēc to apspriešanas Eiropas Parlamentā un Padomē būs redzams, ka ECB nav gatava pilnībā pildīt visus uzdevumus 2014. gada 4. novembrī, ECB var pieņemt lēmumu noteikt vēlāku termiņu, nekā noteikts šā punkta pirmajā daļā, lai nodrošinātu nepārtrauktību pārejas posmā no valsts uzraudzības uz vienoto uzraudzības mehānismu, un, pamatojoties uz darbinieku pieejamību, atbilstīgas pārskatu sniegšanas procedūras un sadarbības pasākumu ar valsts kompetentajām iestādēm izveidi, ievērojot 6. pantu.

3. Neatkarīgi no 2. punkta un neskarot ECB ar šo regulu uzticēto izmeklēšanas pilnvaru īstenošanu, no 2013. gada 3. novembra ECB attiecībā uz katru kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību var sākt pildīt tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, kas nav uzraudzības lēmumu pieņemšana, pēc tam, kad ir nosūtīts lēmums, kas adresēts attiecīgajām struktūrām un attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm.

Neatkarīgi no 2. punkta, ja ESM vienprātīgi lūdz ECB pārņemt kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības tiešu uzraudzību kā priekšnosacījumu tās tiešai rekapitalizācijai, ECB var nekavējoties sākt pildīt tai ar šo

regulu uzticētos uzdevumus attiecībā uz šo kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību pēc tam, kad ir nosūtīts lēmums, kas adresēts attiecīgajām struktūrām un attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm.

4. No 2013. gada 3. novembra, ņemot vērā, ka ECB ir jāuzņemas savi uzdevumi, tā var pieprasīt valsts kompetentajām iestādēm un personām, kas minētas 10. panta 1. punktā, sniegt visu attiecīgo informāciju ECB, lai tā veiktu iesaistīto dalībvalstu kredītiestāžu visaptverošu novērtējumu, tostarp bilances novērtējumu. ECB veic šādu novērtējumu vismaz attiecībā uz tām kredītiestādēm, uz kurām neattiecas 6. panta 4. punkts. Kredītiestāde un kompetentā iestāde sniedz pieprasīto informāciju.

5. Kredītiestādes, kurām iesaistītās dalībvalstis ir izsniegušas atļauju 2013. gada 3. novembrī vai – attiecīgā gadījumā – šā panta 2. un 3. punktā minētajās dienās, uzskata par atļauju saņēmušām saskaņā ar 14. pantu, un tās var turpināt uzņēmējdarbību. Valsts kompetentās iestādes pirms šīs regulas piemērošanas dienas vai – attiecīgā gadījumā – pirms šā panta 2. un 3. punktā minētajām dienām paziņo ECB minēto kredītiestāžu identitāti kopā ar ziņojumu, kurā norāda attiecīgās iestādes uzraudzības vēsturi un riska profilu, un visu pārējo ECB pieprasīto informāciju. Informāciju iesniedz formātā, kādu pieprasa ECB.

6. Neatkarīgi no 26. panta 7. punkta līdz 2015. gada 31. decembrim, 4. panta 3. punktā minētās regulas pieņem, piemērojot kvalificēta vairākuma balsojumu un vienkārša vairākuma balsojumu kopā.

34. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā piektajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2013. gada 15. oktobrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
R. ŠADŽIUS